

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

HAK, ÖZGÜRLÜKLER VE DEMOKRASİ İÇİN MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

KCK OPERASYONLARI DURDURULSUN,
TUTUKLULAR DERHAL SERBEST BIRAKILSIN!
ANADİL HAKTIR, ANADİLDE EĞİTİME ÖZGÜRLÜK!
KCK'LI TUTUKLULARA ANADİLDE SAVUNMA HAKKI!

HEJMAR: 45 · EKİM / COTMEH 2010 · BİHA: 3 YTL

İÇİNDEKİLER

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 3 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

KCK DAVASINDA ANADİL ÖN PLANA ÇIKTI...

TUTUKLULAR ANADİLDE SAVUNMA TALEBİNDE BULUNDULAR...

"Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen KCK davasında sanıkların Kürtçe savunma talebinin reddedilmesine tepki gösteren savunma avukatları polis ve askerlerin duruşma salonundan çıkarılmasını, müvekilleriyle yan yana oturma haklarının verilmesini istedi. Diyarbakır Barosu Eski Başkanı Sezgin Tanrıkulu, anadilde savunma talebine dikkat çekerek, "Bu en doğal haktır. Sanıkların aldığı tavır sivil itiatsizlik hakkını kullanmaktır" dedi.

KCK davası … 104'ü tutuklu 152 sanıklı…

…Sanıkların aldığı tavır da siyasal bir tu-

tum olmakla beraber sivil itaatsizlik örneğidir." (Taraf Gazetesi, 22 Ekim 2010)

Bu davanın önemli isimleri arasında belediye başkanları, eski tanınmış parti yöneticileri var vs vs…

Bu dava hükümetin açılıma devam dediği bir döneme denk gelmesi daha dikkat çekicidir. Bu tutuklamalarla açılım sürecinde muhatap olarak yeni Kürt siyasetçiler bulmak onlar üzerinden Öcalan ve hareketin öncülerini dışta tutarak kendine yakın siyasi güçler oluşturmak istiyorlar.

"Açılım yapıyoruz, kendi Kürd'ümüzle barışacağız" derken bir dizi Kürt siyasetçiyi içeri atmak ve yeni manevralar geliştirmektedir. Meclisten yine büyük çoğunlukla "sınırötesi operasyon" kararı alarak Kürt halkına karşı topyekûn savaş ilan etmek oldu.

KCK'yı PKK ile özdeşleştirip terör örgütü kapsamına almak istiyorlar. KCK kamuoyunda herhangi bir terör eylemine karışmadığı için destek bulmaktadır. Bu yargılama PKK dışında diğer sivil toplum hareketlerince de sahiplenilmektedir. Bir dizi eski PKK'li ve diğer Kürt siyasetçilerden destek alması ile de farklı bir boyut kazanmış durumda.

Aydınlardan da destek almakta, yakın zamanda yapılan 'referandumla' 'evet' çıkmış olması ve devamında hükümetin de Öcalan'la görüşmeler yaptığını açıklaması. BDP ile hükümetin görüşmeler yapması ertesinde yaratılan iyimser hava "Kandil'den beklenen açıklama dün akşam yapıldı. PKK'nın dağdaki lideri Murat Karayılan, eylemsizlik sürecini bir ay daha uzattıklarını duyurdu. Karayılan'ın asıl mesajı ise, *"Önümüzdeki ay içinde, karşılıklı güven verici, barışçı çabaların vücut bulması halinde, sürecin süresiz bir biçimde ateşkese dönüşeceği açıktır." (Taraf Gazetesi, 01.10.2010)* bu açıklamayla hükümet ve PKK'nin diyalogda olduğu günyüzüne çıktı.

Abdullah Öcalan'ın da sürece ilişkin olarak *".. Abdullah Öcalan'ın son avukat görüşmesinde söylediği "Önümüzdeki sekiz ayı heba etmeyelim" (Taraf Gazetesi, 01.10.2010)* sözü, devlet ile PKK'nin Öcalan üzerinden yeni sürece dair bir dizi konuda anlaştıklarını göstermektedir.

Şimdi KCK yagılamaları üzerinden bir hesap yürütülmektedir. Dengeler mi değişti, yoksa devlet yeni pazarlıklarla yeni ittifaklar mı yaratacağını düşünüyor. Zaman bunu açıklığa kavuşturur.

Bir taraftan kamuoyu sorunun çözüme kavuşacağı beklentisine girerken diğer taraftan yeni saldırı furyası; KCK adına yeni yakalanmalar, cezaevleri süreçleri sancılı gelişmeleri göstermektedir. Bu noktada hükümet nezdinde devletin yeni kendine yakın güçler mi bulacak, yoksa daha fazla tavizler vererek PKK ile mi anlaşacak? Görünen Kürt ulusal hareketi bir dağılma sürecine değil daha da birlikte hareket etme noktasındadır.

Diğer tarafta KCK davasında anadilde

savunma hakkı isteyerek siyasi tavır geliştirmesi Kürt halkı nezlinde haklı ve meşru görülmektedir. Gelinen noktada 'barış' bu haksız savaşın bitirilmesini dillendirmekte silahlarını susturacağını ama buna devletin hazır olmadığını beyan etmesi ardından bir dizi eylemsizlik kararları alması süreç ile ilgili olarak hükümeti ve de devleti zorlamaktadır.

Ulusal soruna Marksist-Leninist bilimsel açıdan bakalım:

"…. Bu nedenle, ulusal çoğunlukların ulusal azınlıkları baskılamalarından kaygı duyulabilir. Bu tür kaygılar, ülke ancak eski durumunda kaldığı sürece geçerlidir. Ülke tamamen demokratikleşsin, bu kaygılar da yitecektir." (Marksizm ve Ulusal Sorun, J.Stalin, İnter Yayınları, sf. 76)

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de ulusal sorunun çözümü hak ve özgürlüklerin genişlemesi örgütlü mücadelenin gelişmesine bağlıdır. Demokratik haklar geliştikçe demokrasi güçlenecektir, hak ve özgürlükler gelişecektir.

Bir ulus olarak Kürt ulusu kendi kaderini tayin etme hakkı ve ayrılma hakkı da dahil olmak üzere ulusal olarak kendini özgürce ifade etmesinin koşulları işçi-emekçi ve tüm ezilen ulus, ulusal azınlık ve diğer azınlıklarla birlikte egemen iktidara karşı demokratik devrim mücadelesinde yerini almalıdır.

Sömürücü egemen sınıfların iktidarını alaşağı ettiğimizde; uluslar kendi kaderini tayin etme hakkı ve ayrılma hakkı da dahil olmak üzere özgürleşeceklerdir. Özgürleşen bu ulus, ulusal azınlıklar ve diğer azınlıklarla kardeşçe birlikte yaşamı ve kendileri hakkında özgürce karar alma hakları ile kendilerini ayrılma hakkıda dahil olmak üzere ifade edeceklerdir. Çeşitli milliyetlerden ulusların ve diğer ezilenlerin birlikte yaşaması demokratik devrimle sağlanacak ve orada durmayarak sosyalist yeni dünyaya varılacaktır. Sömürücülerin olmadığı tam hak eşitliği ve özgür şartlarda kaygısız olarak birlikte yaşayacaklardır.

Barbar dünyada kurtuluş; *"Buna karşılık tek çıkar yol, Enternasyonellik ilkelerine göre örgütlenmektir.*

*Rusya'nın tüm milliyetlerden işçilerinin yerel olarak **birleşik ve yekpare** kolektiflerde toplanması, bu kolektiflerin **yekpare** bir partide birleştirilmesi—görev budur." (age., sf. 77) (aç Stalin)*

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de; Partîya Bolşewik saflarını gerçek kurtuluşumuz için örmeliyiz. İşçilerin, emekçilerin ve köylülerin tam hak eşitliğini sağlayarak; demokratik devrimle sömürücülerin iktidarına son verecek, çeşitli milliyetlerden uluslar ve ulusal azınlıkların ve diğer azınlıkların proletaryası ile birlikte enternasyonal dayanışmayı güçlendirecektir. Görev bunu hep birlikte başarmaktır.

Yaşasın halkların kardeşliği!

Bîji biratîya gelan!

Bîji enternasyonalisim!

PKK'NİN EYLEMSİZLİK KARARI VE SONRASINDAKİ GELİŞMELER…

"Referandum, bir yandan "derin" bir yüzleşme için ortam hazırlarken, bir yandan da, siyaseti Kürt sorununda çözüm için gerekli cesur girişimlere amade kıldı. Erdoğan hükümetinin savaşı bitirecek adımları atması bugün, 12 Eylül 2010 öncesinde olduğundan çok daha kolay. (Yasemin Çongar Taraf Gazetesi yazarı, 24.09.2010)

Referandum döneminde tartışılan ve Hayır'cı Cephenin üzerinde durduğu "Hükümetin Abdullah Öcalan'la görüştüğü ve pazarlıklar yaptığı" yönündeki eleştirilerine referandum sürecinde yalanlayan hükümet referandumdan Evet çıkması sonrasında "Öcalan'la devlet bürokratlarınca görüşmeler yapıldığı" açıklandı.

Bu gelişmeler çerçevesinde hükümet ile Barış Demokrasi Parti'si arasında, eylemsizlik kararı alan PKK'nin bunu devam ettirmesini görüşeceklerdi. Tam da bu dönemde Hakkari Yüksekova'ya bağlı Geçitli köyüne giden sivil münübüse karşı uzaktan kumandalı mayın patlatılarak 9 kişinin ölümü, bazı kişilerinde yaralanmasıyla sonuçlanan bir bombalama olayı yaşandı. Bu provakatif eylem kafalarda bir dizi soru işreti de böylece bıraktı.

"HAKKÂRİ'deki mayınlı saldırının ardından

Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek ile Adalet Bakanı Sadullah Ergin'in, BDP'li yöneticilerle PKK'nın eylemsizlik kararı, referandum boykotu ile bölgedeki okulların açılmaması gibi konuları görüşmek üzere planladığı toplantı, hükümet tarafından ertelendi." (Yasemin Çongar Taraf Gazetesi yazarı 26 eylül 2010)

Hükümet görüşmeyi yukarıdaki açıklamayla şimdilik yapmayacağını açıkladı. Bu bir süreliğine görüşmelerin ertelenmesi demekti.

"Toplantıda, mayının patladığı Geçitli Köyü'nün boykota katıldığı tespit edildi. Adalet Bakanı Sadullah Ergin, BDP ile görüşme için Hakkâri'deki araştırmanın sonuçlanmasını beklemeye karar verdiklerini açıkladı. Mayın patlamasından üzüntü duyduğunu dile getiren BDP Lideri Demirtaş, BDP'nin talebine hükümetin "olumlu" yanıt vermesi üzerine, Çiçek ve Ergin ile TBMM'de dün saat 14.00'de bir görüşme öngörüldüğünü, ancak bu görüşmenin saatinin "provokatif" eylemlerin önüne geçilmesi amacıyla son ana kadar netleştirilmediğini ifade etti." "Bu görüşmeden sadece bizim telefonlarımızı dinleyenler haberdardı" diyen Demirtaş, bu nedenle "patlamanın meydana geldiği günün ve saatin oldukça önemli olduğunu" söyledi. (Y. Çongar taraf gaz.yaz. 26 eylül 2010)

Bu görüşmeyi kim istemez dediğimizde, birincisi: Böylesi bir görüşmeyi Milliyetçi, Şovenist Cephe istemeyecektir. İkincisi: Bu haksız savaştan rant sağlayan cephenin işine yaramaz. Kuzey Kürdistan / Türkiye'de bu haksız savaş işçi-emekçi ve diğer ezilenler tarafından çözülmesi istenmektedir. Ama bir çözümün olması için tarafların karşılıklı kitlelere güven vermeleri gereklidir. Durum bu olmayınca egemenler kendi aralarında sorunu sürekli iktidar mücadelesi için kullanırlar ve kullanmaya devam edeceklerdir. On yıllardır, çözüm adına çözümsüzlükler illeri sürmektedirler. "Bu dava böyle bitmez" halk deyimini çağrıştırmaktadır.

Peki bu eylem, gece gündüz gözetlenen ve askeri birliklerin cirit attığı bu bölgede nasıl gerçekleşti? diye düşünmek gereklidir. Birincisi Devletin 'derin güçleri' akla geliyor. İkincisi bu derin güçler taşeron olarak PKK içinde bir birime de yaptırabilirler. Bu olasılıkları göz önünde bulundurmalıyız. Kim yaparsa yapsın beslendikleri derin ilişkilerin rantını yemektedirler. Bedelinide haksız savaşın mağduru Kürt halkı ödemektedir.

BDP genel başkanı Selahattin Demirtaş bu görüşmenin yapılmasının önünü kesmek isteyen güçlere dikkat çekmektedir. Ama bu güçlerin kim olacağına deyinmemektedir.

Hükümet adına olayın araştırılmasını bekleyeceklerini belirtiyorlar. Onlar daha temkinli yaklaşıyorlar. PKK'nin yapmış olacağı ihtimali üzerinde duruyorlar. Basın zaten en başta PKK'yi suçlu ilan etti.

"Demirtaş, patlamanın ardından hükümetin görüşmeyi ertelediğini ifade ederek,

"Bu olayın ne olduğu ortadadır. İyi çocuklar sahnededir. Hükümet bu provokasyona teslim olmuştur" dedi. Demirtaş, "Orada ciddi deliller bırakılmış, bunlar incelenmeli. Şemdinli'ye benziyor mu, ardında iyi çocuklar var mı, delillere bakınca ortaya çıkartılabilir. Bu olay aydınlatılırsa Ergenekon'un hâlâ canlı olduğu görülecektir" diye konuştu. Başbakan Yardımcısı Çiçek ise görüşmenin mecliste yapılmasının planlandığını hatırlatarak, "Meclis'in ortasında, Başbakan'ın odasında gizli görüşme mi olur? BDP'liler Başbakan'la görüşmek istemişler. Sayın Başbakanımız program yoğunluğu nedeniyle 'Siz görüşün' dedi. Görüşmeyi onlar istediğinden biz ne diyeceklerini bilmiyoruz" dedi. Bu arada terör örgütü PKK, 9 kişinin yaşamını yitirdiği saldırıyı üstlenmedi." (Y. Çongar Taraf gaz. Y. 26 eylül 2010)

Böylesi bir saldırı Hükümet ile BDP'nin karşılıklı olarak görüşmesinin planladığı bir döneme gelmesi bu haksız savaşın devam etmesini isteyen kimi devlet gücünün işine yaradığı gerçeğinden yola çıktığımızda, bu görüşmenin yapılmasını istemeyen bu güçler provake etme olasılığı yüksektir.

Sivil köylülerin hedef alınması eski senaryoları gündeme getirmektedir. 'PKK yaptı, asker ve sivil tanımıyor. Kendi (Kürt) kimliğinden insanlarıda öldürmektedir, bunların gerçekten Kürtlerin bağımsızlığını değil kendi güçlerini göstermek ve bölgede istikrarın sağlanmasını istememektedirler.' Bu eski karalama yöntemi tutmamaktadır. Artık insanlar daha bilinçli bir tavır içindedirler. Daha somut bilgilerede ihtiyaç duymaktadırlar.

Hakkâri halkı bombanın patladığı yerde bırakılan delilleri Jandarmaya vermek istememiştir. Cenazelerin kaldırılmasında, cenazeleri sahiplendi ve halk büyük destek verdi. Devletin askeri gücünün nerdeyse "her taşın altını bildiği" durumda birileri gelip bu yola mayın döşemiş arkasından çanta dolusu patlayıcı bırakmış. Bu devletin bir kesiminin bu işin içinde olduğunu göstermektedir.

Kitle cenazeleri gömdükten sonra geri dönerken polis saldırısına uğradı. Referandumda % 93 boykot çıkması hazmedilememiş olmalıki, saldırı aynı zamanda gözdağı olarakta algılanabilir. Devletin tüm saldırıları kitlelere artık korku yerine daha fazla direnişe itmiştir. Kürt halkı artık saldırılara direnişle cevap vermektedir.

Burjuva medya kalemşörleri bu olay üzerine komplo teorilerini gündeme alıp çok "kahraman" terör uzmanlarına ve çok "kahraman emekli paşalara" danıştılar, televizyonlarda yorum, gazetelere konuşma metinlerini taşıdılar. Bulunan mayınlar ve bombaların Rus yapımı olduğu, bu malzemenin PKK'nin kullandığını beyan ettiler vs. suçluyu el birliğiyle ilan ettiler.

"Muş İli Demokrasi Platformu' adına açıklamayı okuyan KESK Muş Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Derya Yulcu "Bu anlamda bugün yaşadığımız provakasyonların açı-

ğa çıkarılması ve bir daha yaşanmaması adına da olsa 13 Ağostos'ta KCK tarafından ilan edilen eylemsizlik kararının kalıcı hale getirilmesini ve hükümetinde bu sürece cevap vermesini istiyoruz. Bunun için demokratik, barışçıl bir çözümün yolunun açıldığı bu dönemde AKP hükümetinin daha cesur davranması, irade göstermesi gerekmektedir. Çözümsüzlüğü dayatan güçlerin referandumda aldığı yanıttan yola çıkarak, askerin bir an önce devreden çıkarılması, demokratik siyasetin önü açılması lazımdır." (17 eylül 2010, Cihan haber ajansı.)

Bölgeden yapılan açıklamada olası bir provakasyona işaret etmektedir. Onlarda olası bir provakasyondan bahsedip hükümetle girdikleri olumlu temasların sürmesini istemektedirler. Barış siyasetini gündemine alanlar bu reformisler; barışın öyle kolay olmayacağını güçlü olanın durumu kendi çıkarı için en iyi şekilde kullanmak isteyeceğini de biliyorlardır.

PKK küçük burjuva hareketi silahlı gücünü en son ana kadar tasfiye etmeyecektir. Bunda haklıdır, TC'nin yıllardır süren bu savaşta kaplumbağa hızında bir ilerlemesi olmamıştır. Bunu bilerek lades olmayacakları kesindir. Barış pazarlığında ellerindeki en büyük pazarlık kozu elindeki silahlı güçtür, devlette bunu bilerek etkisizleştirmek için adımlar atmaktadır, şimdiye kadar başarılı olamamıştır.

Bu kafa karışıklıkları arasında PKK içinde muhalif güçlerin devletle PKK'nin barış'masını istemeyenlerin yaptığını belirttiler.

PKK adına sözcülük yapanlarda "bize rağmen, barış çabalarını sabote eden gruplarca da yapılmış olabilir." Suriye uyruklu mahalif Feyman Hüseyin'e bağlı … grubu tarafından yapıldığı, PKK Feyman Hüseyin'i sorguya aldığını belirtiler.

İlk bakışta sorumlular bulunmuştur, suçlu onlar. Nasıl oluyor, birkaç gün içinde Suriye uyruklu … kişinin öncülüğünde eylemin yapıldığı belirtilmektedir. Kişileri tanıyorlardı, malzeme verdiler, yolu açtılar yapmalarına yardımcı oldular, hatta kendileri yaptı sadece isimlerini kullandılar. Senaryosuda bizim aklımıza geliyor.

Kirli ilişkiler, haksız savaş sürdüğü sürece devam eder. Bu ve buna benzer yüzlerce olay yaşandı ve yaşanacaktır.

Kuzey Kürdistan/Türkiye işçi-emekçi ve köylü sınıfı olarak bu haksız savaşın son bulması ve böylesi olayların yaşanmamasını tek garantisi vardır. Partiyâ Bolşewîk saflarını güçlendirmek görev demokratik halk devrimiyle TC devletini yıkmak onun yerine daha demokratik bir Kuzey Kürdistan / Türkiye devleti kurmakla mümkündür. Orada durmayarak sosyalist toplum inşasını gerçekleştirecektir. Bu sistemde çözülmeyen sorunların nasıl çözüldüğüne hep birlikte o zaman göreceğiz.

Bîji Şoreş Û Sosyalîsm!

Eylül 2010

TEKEL İŞÇİLERİ YİNE ALANLARA ÇIKTILAR...

23 Ekim günü Şişli meydanında bir araya gelen kitle örgütleri Tekel işçisine destek için meşaleli yürüyüş yaptılar.

Kitle saat 19.00'da Şişli Meydan'ından Mecidiyeköy'deki AKP il binasına doğru yürüyüşe geçti. En önde Tekel işçileri, BES, Eğitim-Sen, Genel-İş, Limter-İş, Tekstil-Sen ve Tez-KOOP-İş sendikaları, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, İvme dergisi, BDSP, ÖDP, Kaldıraç, Mücadele Birliği, YDİ Çağrı, İşçi Gazetesi, Devrimci İşçi Komiteleri, Halk Cephesi vb. sivil toplum örgütleri Tekel işçilerine destek vermek için gelmişlerdi.

Yürüyüş boyunca "Tekel İşçisi yalnız değildir, Sözleşmeli köle olmayacağız, Hükümet 4-C'ni albaşına çal, Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek, kahrolsun sendika ağaları, Türker'in mumu ampula kadar yanar, her yer Tekel her yer direniş, Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır vb sloganlar eşliğinde yürüdük. Tekel direnişi sırasında ölen Tekel işçisi de unutulmamıştı. "Hamdullah Uysal ölümsüzdür!" diye pankart açıldı. Yürüyüş boyunca çevreden alkışlarıyla destek verenler oldu. Kimi de sonradan gelip katıldı, yaklaşık 500-600 kişi oldu. Mecidiyeköy'e yolun sağında trafiği aksatmadan AKP önüne geldik, burada oturma eylemiyle birlikte basın açıklaması yapıldı.

Betesan direnişçisi Zeynel Kızılaslan "tersanelerdeki zorkoşullara ve işten çıkarılmama karşı direnişteyim" dedi.

Türkan Albayrak "228 gündür direnişte olduğunu, Paşabahçe direnişini diğer direnişlerle büyütmeliyiz." dedi.

Aynur Çamalan " TÜBİTAK'a karşı açtı-

ğım işe iade davasını kazandım, bu kazanım mücadelemin devamı için önemlidir." dedi.

Tekel direnişçileri adına konuşmayı Hüseyin Bozkurt gerçekleştirdi. "Özelleştirmeci AKP hükümetinin fabrikalarını kapatarak 10 bin 500 işçiyi kapının önüne koyduğunu ve işçilere 4/C denilen kölelik sözleşmesini dayattığını, bu dayatmaya boyun eğmediklerini ve eğmeyeceklerini söyledi. AKP hükümeti tarafından izlenen siyasetin, işçilerin daha ucuza, daha esnek, daha güvencesiz ve iş güvenliği olmadan, sendikasız çalıştırılmasını olduğunu söyleyen Bozkurt, işçi ve emekçiler dayatılanın ücretli kölelik düzeni olduğunu vurguladı. **"Tek Gıda-İş mücadelemizi karalıyor, sözlerinin arkasında durmuyor"** dedi.

Mücadelelerinde önlerine çıkan en büyük engellerden birisinin Tek Gıda-İş sendikası olduğunu söyleyen Bozkurt, içlerinden çıkardıkları sendika yönetiminin AKP hükümetiyle işbirliği yaparak mücadelenin büyümesini engellediğini belirtti.

"Tütüne kota getirildiği zaman, Alkol ve Sigara Fabrikaları satılırken neden "kuzuların sessizliği"ni oynadığınız? 2008 yılının Ocak ayında yapılacak olan Sigara pazarlama A.Ş ihalesi Şubat ayına ertelendiğinde 1 ay boyunca bunları sattırmamak için neden çaba sarfetmediniz? Bugün Çizmeci Gıda'da, Tek Gıda-İş'te örgütlendikleri için işten atılan 33 işçiye; "mücadeleyi alanlarda sürdüreceğiz" diyerek direnişi 16. gününde bitiren yine Tek Gıda-İş sendikası değil mi?" Mustafa Türkel' i ve Tek Gıda-İş yönetimini yaptıklarından dolayı kınadıklarını belirten Bozkurt, "Bugün TEKEL mücadelesini sendika yönetimi sürdürmüyor. Tek Gıda-İş yönetimi mücadeleden havlu attı. Mücadeleyi fikren, vicdanen, insanlık adına ve işçi sınıfının çıkarları uğruna sürdüren 2. TEKEL Direnişinin mimarı bir avuç işçidir" dedi.

Açıklamanın ardından, TEKEL işçilerinin bundan sonra her pazar saat 18.30 Galatasaray Meydanı'ndan Taksim Meydanı'na yürüyecekleri duyurularak eylem sonlandırıldı.

Tekel direnişi en başta iktidar partisini zayıflatmak için muhalefet partileri destekledi. İktidar dalaşı için düzen partileri bir birilerine karşı kullandılar, bir noktadan sonra direnişi bitirdiler. Direnişin öncülüğünü çekenler kapitalist, emperyalist sisteme bağlı olanlar tarafından yapıldığı için düzen sınırları içinde tutuldu.

Bizim görevimiz işçileri bu dönek sınıf önderlerinden kurtarmak, bununla yetinmeyip bu üreten gücün kendi ürettiğine sahip çıkabileceği ve kendi iktidar mücadelesini yürütecek seviyeye ulaşmasını sağlamaktır. Üretim alanlarında öncüler kazanıp bu öncüler üzerinden sendikaları daha direngen sınıf mevzileri haline getirmek olmalıdır.

İşçi sınıfını işletme Sovyetleri üzerinden

örgütlemediğimiz sürece sınıf mücadelesi güçlenmez. Grev ve mücadele komiteleri oluşturarak, bunları işler hale getirmeliyiz. Tek Gıda-İş sendika yöneticileri özelleştirme saldırılarına karşı işçileri oyalama taktiği geliştirdiğinde bu mücadele komiteleri olsaydı ve bunlar sendika yönetimine karşı işçilerin haklarını savunsaydı. Sendika yöneticileri işçileri bu kadar kolay satamayacaklardı. İşçiler Tek Gıda-İş yönetimine rağmen üretimden gelen gücü kullanacaklardı. Bugün işleri daha zor üretim olmadığı yerde mücadele daha zorolmaktadır. Sınıf üretimden gelen gücünü kullanmadığında sermaye için teylike olmaktan çıkar Tekel'de üretim olmadığı için teylike olmaktan çıkmıştır.

Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek! Yerine "Gün gelecek devran dönecek devlet hesap verecek! işçi sınıfı ve öncüleri devleti hedef alamdıkça; hükümetler gelecek miadını dolduran gidecek. Bu noktada işçi sınıfının komünist partisi önderliğine ihtiyacı vardır. Reformist, düzen içi hareketlerini teşhir edip öncü güç olmalıdır. Bunu başardığında işçi sınıfının direngenlik gücü artacak, kendi sınıfı için iktidarı hedefleyeceği günler gelecektir.

Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!

Yaşasın haklı Tekel direnişi!

Ekim 2010 bir SB okuru

TÜSİAD YİK BAŞKANI MUSTAFA KOÇ'UN EĞİLİM YOKLAMASI İLE İLGİLİ AÇIKLAMASI…

"Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) Yüksek İstişare Konseyi (YİK) Başkanı Mustafa V. Koç, TÜSİAD üyelerine iletilen ve Yönetim Kurulunun seçilme sürecine ilişkin soruların yer aldığı eğilim yoklaması çalışması ile ilgili açıklama yaptı."

"TÜSİAD yönetim organları seçimi sürecinde, öteden beri kullanılan çeşitli istişare mekanizmaları, en verimli yönetim kadrosunun oluşmasına rehberlik etmiş, yol gösterici olmuştur. Bu rehberlik görevini geleneksel olarak Yüksek İstişare Konseyi ve Başkanlar Konseyi üstlenmiştir. Mevcut yönetim kurulumuz 2009 yılı başından itibaren, eski başkanlar ve başta yeni üyelerimiz olmak üzere tüm üyelerimizin içinde bulunduğu bir dizi istişare faaliyeti gerçekleştirmiştir."

(31 Ağustos 2010, Milliyet gazetesi)

Yukarıdaki satırlar Patronlar Örgütünün

Patronlar kulübü kendi sistemini nasıl planlıyor?!

ne kadar planlı çalıştığının kanıtıdır. Onlar işçi, emekçileri nasıl sömürecekleri ile ilgili olarak planlı bir çalışma yürütürler, yürütmeyede devam etmektedirler. Yıllarca bizi nasıl yöneteceklerinin planlarını yaparlar, bu planlarını hükümet ve devlet kurumları üzerinden uygulamaya sokarlar. Zenginliğini nasıl koruyacağını ve bu zenginliği daha nasıl arttıracağına ilişkin örgütlülüklerini en iyi şekilde değerlendirmektedirler. Bu kapitalistemperyalist sistemde onlar egemenliklerinin devam etmesi ve kârlarının her zaman artması için çalışırlar.

Yarattıkları sömürü cennetlerinin devamı için "öteden beri kullanılan çeşitli istişare mekanizmaları, en verimli yönetim kadrosunun oluşmasına rehberlik etmiş, yol gösterici olmuştur." Diyerek örgütlü güçlerinin nasıl bir güç olduğunu beyan etmektedirler. Patronlar örgütü sadece bu gününü değil, yıllar sonrasını da düşünerek adımlar atmaktadırlar. Anda kendi örgütlülüklerini en iyi savunanlar ve yıllar sonra savunacak olanları kendi içinde bulur ve yetiştirirler. Sermayelerinin devamınını düşünür onu büyütür ve bir de onu koruması gereklidir. Korumayı da devlete denen mekanizmaya yaptırırlar. Yasama yargı ve yürütmeyle devleti güvence altına alırlar daha çok üretenlere karşı güvenceye alırlar. Oysa onların bu cennetini yaratanlar bir avuç sermayedar tarafından sömürüye maruz kalmaktadır. Sömürülen çoğunluk bunu farkında olmayınca patronlar bu cenneti korumaya devam ederler.

Patronlar örgütü "en verimli yönetim kadrosunun oluşmasına rehberlik etmiş ve yol gösterici olmuştur" patron olmanın ve patronluklarının devamı içinde gerekli çalışmaları yürütürler. İktidarlarını "sürdürecek parlementer yapıdan tutun tüm diğer kurumları kendi denetiminde tutarlar. Üretim araçları üzerindeki denetimleriyle de kitlelerin sistemlerine bağlı kalmasına çalışırlar. Kimi örgütlü başkaldırılarıda devletin kolluk

güçlerince bastırmasını sağlarlar.

Bugünkü AKP iktidarı için bakın bu kulübün başkanı Ümit Boyner (hamfendi) ne diyor?

"TÜSİAD olarak bu 'güçlü' hükümetten endişe ediyor musunuz?

Hayır böyle bir şey yok. Tabi ki hükümetlerin ve muhaliflerin çeşitli kavramlara yaklaşımından endişe duyarız ve bunu da gündeme getiririz." (CNN-Türk'te Yavuz Oğan'ın sunduğu 'Ne Oluyor' adlı programın canlı yayın konuğu TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner.) (13 Ağustos 2010)

Görüldüğü gibi onlar için hükümet değil hükümetler vardır, bunlar ya muhalet-fetteler ya da hükümettedirler. Patronların çıkarlarından yana iyi ödevini yapanlar hükümet olur hükümet olmaya devam eder. Sermaye sınıfı iktidar nimetlerinden yararlanırken hükümetlerin devam etmesini isterler. Bu açıdan baktığımızda sermayenin anda çıkarlarını en iyi temsil eden AKP hükümeti şuanki kitle desteğiyle devam etmesini istemektedirler. Yarın çıkarları için endişe duyduklarında muhaliflerden iktidar çıkarmak için harekete geçerler.

"TÜSİAD'ın güçlü patronlarından Mustafa Koç'un Anayasa mahkemesi üyelerinin referandum paketi üzerinde iptal talebini değerlendirdiği bir ortamda "Referandum ülkeye yarardan çok zarar getirir" demekte (agg.)

Bu yaklaşımıyla Patronlar sınıfının hükümet ve diğer devlet kurumlarına nasıl etkide bulunduklarını göstermektedir. Bir dizi gelişmede beyanatlar vermektedir, bu beyanatları taraflarca dikkate alınır. Kapitalistemperyalist sistemde asıl yönetenler sermaye sahipleridir, devlet onların egemenliklerinin güvencesidir.

Patronlar sınıfının bu kadar örgütlü çalıştığı şartlarda Kuzey Kürdistan/ Türkiye işçi, emekçi sınıfı ve köylüleri olarak onların bu örgütlülüğüne karşı daha fazla dayanışmalı ve kendi örgütlülüğünü yaratmalıdır. Bizim avantajımız sayısal çoğunluğumuz, bizim avantajımız onların gücünü oluşturan değerlerin yaratıcısı olmamız. Bizim dezavantajımız bu gücümüzün farkında olmamamızdır. Bir komünist parti önderliğinde onların iktidarına son vererek kendi iktidarımız olan sömürüsüz dünyayı tanımıyor olmamızda. Böyle oldukça Patronlar bizi daha çok sömüreceklerdir, yokluk, yoksulluk devam edecektir.

Yapmamız gereken ürettiklerimizi diğer sınıf kardeşlerimizle birlikte yönetebilir, sömürünün kökünü komünist parti önderliğindeki kavgayla verebiliriz. 'Bu kavga en sonucu kavga' işte özgür, sömürüsüz dünya için, insanın insan tarafından sömürülmesine, doğanın ve doğal dengenin insanların daha iyi yaşayacağı bir şekilde örgütlemesini sağlamak için bu 'en sonucu kavgayı' vermeliyiz!

Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!

Bîji Şoreş Bimre Köletî!

Ağustos 2010

17 EKİM 1917 BÜYÜK PROLETER DÜNYA DEVRİMİ 'BÜYÜK İNSANLIK' İÇİN ŞANOLSUN!

EKİM DEVRİMİNİN AYDINLATTIĞI YOLDAN YÜRÜYELİM!

"... Ekim'de yapılacak şüpheli oylamayı beklemek fesatlık ya da şekilciliktir, halk bu tür sorunları oylamayla değil, şiddetle çözme hak ve yükümlülüğüne sahiptir; halk, devrimin kritik anlarında bizzat kendi temsilcilerine, hatta en iyi temsilcilerine yönü gösterme, onları beklememe hak ve yükümlülüğüne sahiptir.

Bunu bütün devrimlerin tarihi ispatlamıştır ve devrimin kurtuluşunun, barış önerisinin, Petrograd'ın kurtuluşunun, açlıktan kurtuluşun, toprağın köylülere verilmesinin buna bağlı olduğunu bilmelerine rağmen bu anı kaçırmaları devrimciler için korkunç bir

suç olacaktır. Hükümet yalpalıyor. Son darbe indirilmelidir, ne pahasına olursa olsun!

Eylemin gecikmesi ölümdür."

6 Kasım (24 Ekim) 1917 (Nisan Tezleri ve Ekim Devrimi, Lenin, İnter Yayınları sf. 235)

Bu sözler 17 Ekim (8 Kasım) 1917 SBKP(Bolşevik)'nin Merkez Komitesi'nin devrim arifesinde aldığı karardır. Bu kararla Proletarya partisi dünyanın tüm dengelerini altüst etmiştir. Bir yanda sömürücü emperyalist devletler diğer yanda sömürülen çoğunluğun iktidar olduğu; sömürücülerin olmadığı yeni bir dünya için alınan ilk karar.

Bugün devrimin proletarya diktatörlüğünün Sovyetler Birliği'nde 17 Ekim Büyük Proleter Devriminin iktidar olduğu gündür.

Bu önemli günden bu yana 93 yıl geçti, bu devrimden dünya devrimci hareketleri iyi sonuçlar çıkarmalıdır. Yine yineliyoruz, dünya her zaman ki gibi yeni EKİMLERE ihtiyacı vardır.

SBKP 20. Parti Kongresine kadar olan süre içinde sosyalizm için büyük kazanımlar elde etti. Bu kazanımlar emperyalist büyük güçlerinde egemen olduğu alanlarıda etkiledi, onlarda daha fazla hak ve özgürlük vermek zorunda kaldılar. İşçi-emekçi-köylülük kendi hakları için tüm dünyada daha fazla mücadele ederek kardeş Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği işçi sınıfıyla dayanıştı. Bu büyük dayanışma Emperyalist büyük güçlere sürekli korku saldı. Her türlü saldırı ve hileyle bu güzel kazanımı kendi egemenlikleri için tehlike oluşturmamasına çabaladılar.

Sosyalist Sovyetler Birliği inşa başarısı sağladıkça emperyalistler; ikinci büyük emperyalist savaşı dünyaya yaşattılar. Bu savaş öncelikle Proletarya Diktatörlüğü yaşanan Sovyetler Birliğine karşı yürütüldü. Bu savaştan da güçlenerek çıkan Sosyalist Cephe; Büyük Önder Jozef Stalin'in ölümünden sonra SSCB önderliğine seçilen Kruşçev Bolşevik İnşaya devam etmedi. Kruşçev kliği 'emperyalizm ve proleter devrimler' çağında; ("parlementer yolla" barış içinde sosyalizme geçiş) (Polemik '1963, İnter Yayınları, sayfa 61)revizyonist hat izledi. Ve modern revizyonist çizgi sosyalist gelişmenin yerine; geriye dönüş şeklinde kendini gösterdi.

Sosyalizmin savunucuları ÇKP ve AEP onlarda bu revizyonist geri-dönüşe karşı "sosyalizmin korunması adına" yeterli siyasi mücadele yürütemeyince; Büyük İnsanlık 1990 yılında Maskelenmiş Sosyalizmin yıkılması olarak sonuçlandığına tanık oldu. Bu sonuç; emperyalist güçler tarafından; dünyada sosyalizmin yıkılması olarak adlandırıldı. Oysa, özünde yıkılan revizyonizmdi. İşçi ve emekçi sınıfı 1917 Ekim devriminin bilimsel doğrularını sahiplenerek bu karalama ve tarih çarpıtıcılığına karşı çıkacaktır.

Bugün EKİM devriminin yüzüncü yılına 7 yıl kala dünya yeni EKİMLERE gebe, çünkü dünyanın bu hoyratça talanı, insanlığın kâr uğruna yokoluşa götüren bu barbar dünyanın egemenleri ya insanlık tarafından yeni EKİMLERİ örgütleyerek egemenlerin Barbalığına son verecek şekilde gelişecek, böylece dünyayı yokolmaktan kurtaracaktır. Ya da dünya BARBARLAR tarafından yaşanmaz bir cehenneme dönecektir.

Biz Kuzey Kürdistan/Türkiye'de ve dünyada yaşamın devam etmesi yeni dünya düzeninin Büyük İnsanlık için yeni devrimlerin yaşanması olarak gelişmesini düşünüyoruz.Barbarlığın son bulmasını, yeni ekimlerin örgütlenmesine bağlıdır. Geleceği kurmak yeni Ekimler örgütlemekle olur.

Büyük İnsanlık Barbarların bu gidişine dur diyecektir!

Yaşasın Yenidünya Ekimleri!

Kahrolsun Barbarlık yaşasın Sosyalizm!

Ekim 2010

ARAP ULUSUNDAN ÇOCUKLAR ARTIK İSTERLERSE ARAPÇAYI SEÇMELİ OKUYABİLECEK!...

"Başbakan'ın çok iyi bildiği ve eşi Emine Erdoğan'ın kökeni vesilesiyle sık sık değindiği gibi Türkiye'de "Araplar" da yaşıyor. Adana, Urfa, Mardin, Siirt, Hatay, Bitlis, Muş, Batman ve civarında yerleşik, bir milyon sekiz yüz bin kadar insanımızın anadili Arapça." (Yasemin Çongar 1/10/2010 taraf gazetesi.)

Yazar Arap ulusuyla ilgili olarak 1.800.000 kişinin yaşadığını belirtmekte hangi kaynağa dayanarak bu rakamı veriyor, kaynağı açıklasa daha iyi yapardı. Bizce daha fazla sayıda Arap ulusu mensubu yaşamaktadır. Sosyoekonomik yapı araştırması kitabında 1965 sayımına göre 365.340 kişi yaşamakta nufusun % 1.16'sını oluşturmaktadır. Bu konuda yeni araştırmalar olursa daha sağlıklı bilgiye sahip olabiliriz.

"Onların varlığı, Milli Eğitim'in Arapçayı seçmeli ders olarak okutmasına engel oluşturmuyorsa –ki oluşturmamalı- Kürtçenin "seçmeli ders" olarak okullara girmesi de, "ama Kürtçe, Arapçaya kıyasla çok daha fazla sayıda vatandaşımızın anadili" gibi bir gerekçeyle önlenmeyecektir herhalde!" (aynı gazete ve yazar)

Anadilde eğitim talebi özellikle Kürt ulusu mensuplarının talebidir. Bu talep daha önce hiç talepte bulunmamış olan Arap ulusu mensubu çocuklara 'seçmeceli ders' olarak kabul görmesi anadilde eğitim hakkını "seçmeli ders"e indirip talepte bulunan Kürt çocuklarınada sizde seçebilirsiniz denilmektedir.. Arap ulusu çocuklarına 'seçmeceli ders' olarak okutulmasına nasıl cevap vereceklerini zaman gösterecektir. Talebin bu şekilde kabul görmeside bir adımdır.

Kürt ulusu mensupları çocuklarının anadilde eğitim talepleri noktasında 'seçmeceli ders' olarak okutulmasını benimsemeyeceğini anadilde eğitim hakkı için 'boykot' tavrıyla ortaya koymuştur. Kürt ulusu sayısal güç yanında daha örgütlü ve talepleri uğruna mücadele etmektedir. Bu yüzden Arap ulusundan daha avantajlıdır. Devlet kendi açısından 'anadil'in seçmeceli' olmasını meşrulaştırmak içinde bu adımı attı.

Çok uluslu devletlerde (kapitalist ve emperyalist) yine de bir ulusun yararlandığı haktan diğer uluslar ve azınlıklarda yararlanır. Orada fark mutlaka egemen dil egemen ulusun dilidir ve resmi dil olarak adlandırılır. Bizler bütün ulusların anadilde okuyup yazmasını ve kendi dillerini geliştirmesini isteriz. Komünist toplumda dünya

kültürleri ve dillerin şekillenmesi toplumsal gelişmeyle belirlenecek bir durumdur. Bayrağında sınırsız örgütlenme ve sömürüsüz bir dünya yazar. Buna göre dilde gelişir.

"Kürtçe seçmeli ders," Kürt vatandaşlarımızın "anadilde eğitim hakkı" talebini karşılamaya yetmez ama bir başlangıçtır ve başlangıçlar önemlidir. Her başlangıç bir istikamet vaadi, bir niyet beyanıdır çünkü. Bakanlar Kurulu, Arapça için aldığı kararı, Kürtçe için de alırsa, bu topraklarda yaşayan milyonlarca Kürde kuvvetli bir "iyiniyet" beyanında bulunmuş olur. Ateşkesin ruhuna uygun bir beyan olacaktır bu. (Yasemin Çongar 1/10/2010 taraf gazetesi.)

Bakanlar Kurulu Arapça'nın seçmeceli ders olmasını sağlaması olumlu gelişmedir. Yazar bir adım olarak bunu kabul etmeyi uygun göstermektedir. Ulusların kendi dillerini geliştirip, güçlenmesine yetmez. Bu noktada önemli adım "anadilde eğitim Hakkı'nın verilmesi olmalıdır.

Arap ulusuna mensup olduğunu beyan etmekte zorlandığı yerde Arap'ça seçmeceli ders'i nasıl tercih edecekleride ayrı bir sorun oluşturmakta, Kürtçe Kurslar gibi.

Bugün anadilde eğitim hakkını talebinde bulunuyor ve tartışıyorsak sanmayalım devletin bize lütfudur. Bu gelişme yıllardır, adı konulmayan haksız savaş ve Kuzey Kürdistan / Türkiye işçi-emekçi ve köylüsüyle birlikte verdikleri bedellerin sonunda başarılmış bir gelişmedir.

Bu yıl TC'nin 87. Yıl kuruluşu var ve bu 87 yıl da uluslar ve ulusal azınlıkların ve diğer azınlıkların haklarına dair adımlar atmamışken gelinen noktada bu hakların verilmesi egemenlerin iktidarına yönelik mücadelenin geldiği nokta açısından önemlidir.

Kürt ulusal mücadelesi son 30 yılık zaman içinde uluslarası bir soruna dönüşmüştür. Bu sorun gelinen noktada işbirliğini geliştirmiştir, alacağı kimi haklarla işbirliğini güçlendirmek istemektedir, Anadilde eğitimde bunun bir parçasıdır.

Bu sorunu kendi dinamizminde çözmek isteyen güçler Arap ulusuna 'seçmeceli ders' okutulmasını kabul etmiştir. Kürtler'in de bunu kabul etmesini istiyor. Ama bu ulus artık bunu kabul etmeyecektir.

Egemenler bazen kendileri de talepleri karşılarlar, gelişen mücadeleyi düzen sınırları içinde tutmaya bu cendere de eritmeye çalışırlar.

Arap ulusu bu küçük talebe kanmamalıdır, Ulus olarak ulusal haklı talebi için mücadele etmelidir. Örgütlenip kendisini sömüren ve ezen sisteme karşı "kendi kaderini tayin hakkı, ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere mücadele etmelidir. Diğer uluslarla birlikte demokratik halk devrimiyle iktidarı yıkalım. Orada durmayarak sosyalist yenidüya ya varmalıyız.

Hak verilmez, direne direne alınır!

Bîji Biratîya Gelan!

Ekim 2010, bir SB okuru

MUSTAFA MUĞLALI

TC tarihi imha ve katliam tarihidir. Türkiye tarihinden kan akıyor. Oluk oluk akıtılan bu kanı yazmaz resmi tarih. 87 yıllık TC'nin suç dosyası, "terör ve katliam" sayfaları ile doludur. Hep kan vardı bu topraklarda. Önce Ermeniler soykırımdan geçirildi. Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerinde amansız baskı politikaları geliştirildi. Ulusal baskıya karşı çıkan Kürtler katledildi. Bu coğrafyada yaşayanlar bir kalıba sokulmak istendi. Bu kalıbın ismi Kemalist resmi ideoloji idi. Bu kalıba girmek istemeyenler üzerinde amansız bir baskı kuruldu. Ekmek istediğimizde, özgürlük istediğimizde, adalet istediğimizde, kimliğimizi, dilimizi istediğimizde hep kanımız döküldü.

Bu katliamlarda aktif görev alanlar onurlandırıldı. Ermeni soykırımın baş aktörleri Talat ve Enver Paşa'nın cenazeleri, ihanet ettikleri 1908 Devriminin anıtının yer aldığı ve şehitlerinin gömüldüğü Hürriyet-i Edebiye (Sonsuz Özgürlük) Tepesine, devlet töreni ile gömüldüler. Ermenilerin katliamında baş rol oynayan Boğazlıyan Kaymakamı Kemal efendi, Osmanlı mahkemelerinde yargılandı ve idam edildi. Üç yıl sonra 1922'de itibarı geri verildi ve milli şehit ilan edildi. 1937 yılında Sabiha Gökçen, Dersim halkına bomba yağdırdı. İsmi İstanbul'da bir havaalanına verildi. Katliamlarda görev alanların onurlandırılması ve terfi ettirilmeleri bir devlet politikasıdır. Bugün de işkenceciler ve katiller korunmakta ve bir üst rütbeye terfi ettirilmektedir. Kimi katillerin ve işkencecilerin yargılanması buzdağının sadece görünen kısmıdır. Yargı karşısına çıkartılan kimi katiller, vatanın ve milletin bekası için feda edilen kişilerdir. Bu ülkede yaşayan insanların bir bölümünü düşman gören ve onları yoketmek için her türlü yola başvuran bu devletten farklı bir tavır beklenemez, beklenmemelidir. Bu yazıda bir katili tanıtmak istiyoruz. Son dönemlerde adından sıkça bahsedilen Mustafa Muğlalı.

Mustafa Muğlalı'nın yıldızı 1926'da parlamaya başladı. 1926'da, devletin Dersim yöresindeki isyanlardan sorumlu tuttuğu Koçuşağı Aşireti'ne karşı yürütülen 'Tedip Harekâtı' yani terbiye harekatının başında Mustafa Muğlalı bulunuyordu. Devlet,

VE 33 KURŞUN...

nüfusun büyük bir çoğunluğu yaşlı ve çocuklardan oluşan bu küçük aşiretten korkuyordu ve onu ezmek gerektiğine inanıyordu. Koçuşağı Aşireti'ne karşı yapılan harekat için bir piyade alayı, bir bölük, üç kudretli dağ bataryası, altı tayyare, jandarma ve milislerden oluşan grupları seferber edildi. 6 Eylül 1926'da başlayan harekât 30 Ekim'e kadar sürdü.

Bu harekat sonunda mağaralara sığınmış Kürtler yok edildi. Kürtleri katletme görevini başarılı yaptığı görülen Mustafa Muğlalı'nın yeni görevi, Murat Suyu yakınlarındaki Bicar bölgesinde toplanarak sağa sola saldırdığı iddia edilen isyancıları imha etmekti. Haziran 1927'de Mustafa Muğlalı'nın emrine verilen kuvvetler 280'den fazla köyü yaktı. İki binden fazla isyancı kurşuna dizildi. 3 kasım 1927 yılında harekatın bittiği ve bölgenin isyancılardan temizlendiği bilgisi Ankara'ya iletildi. Mustafa Muğlalı, yapılan bu katliam ertesinde onurlandırıldı ve tümgeneral rütbesi verildi.

23 Aralık 1930 yılında Menemen olayları meydana geldi. Menemen'de Divan-ı Harb mahkemesi kuruldu. Mustafa Kemal, Mustafa Muğlalı'yı Divan-ı Harb Mahkemesi başkanlığına atadı. Mustafa Muğlalı, şanına yakışır bir şekilde çalıştı! 8 Mart 1931 tarihine kadar 2200 kişi tutuklandı. 606 kişi yargılandı, 28 kişi idama mahkûm edildi ve bu kişiler halka gözdağı vermek için Menemen'in değişik yerlerinde asıldı. İdam edilenler, saatlerce asıldıkları yerde aynı şekilde bırakıldılar böylece Menemen halkının zihninde hiç silinmeyecek bir iz bırakıldı. Bu olaydan sonra "Menemen Fatihi" olarak adlandırılan Mustafa Muğlalı, 1931'de korgeneral rütbesine yükseltildi. 1942'de orgeneral rütbesine yükseltildi. 25 Şubat 1943'de 3. Ordu Komutanlığı görevine getirildi. 1940'ların başlarında, Özalp Kaymakamı Hilmi Tuncel, Özalp Jandarma Kumandanı Vasfi Bayraktar ve Hudut Tabur Kumandanı Binbaşı Şükrü Tüter, sınır güvenliğini kendilerine sadık adamlardan oluşturulan çetelere havale etmişlerdi. 1943 yılının yaz aylarının birinde, bu çetelerden biri, İran'da yaşayan Milan Aşireti reisi Mehmedi Misto'nun, koyunlarını ka-

çırıp Türkiye'ye getirir. Mehmedi Misto, Özalp Kaymakamı'na bir mektup yazar ve kaçırılan koyunların kendisine iade edilmesini ister. Özalp Kaymakamı, Mehmedi Misto'nun bu isteğini görmezlikten gelir. Mehmedi Misto, 6 Temmuz 1943 tarihinde İran'da bulunan diğer bazı aşiretlerin de yardımıyla sınırı aşıp, Özalp yakınlarındaki otlaklarda otlamakta olan Özalp halkına ait 400 kadar büyük baş hayvanı alıp İran'a kaçırır. Özalp Kaymakam'ı, çetelerle ilişkisinin açığa çıkmaması için Van valiliğine bir grup Rus askerinin sınırı ihlal ettiğini bildirir. Tabur Kumandanı da üstlerine benzer bir rapor verir. Van valisi, Özalp'te arzuhalcilik yapan Rıfat adlı birinin hazırladığı liste uyarınca, Harapsorik ve Milânengiz aşiretlerinden toplam 40 kişiyi mahkemeye sevk eder. Mahkeme bu 40 kişiden sadece beş kişiyi olayla ilgili görür ve 35 kişiyi serbest bırakır. Yaşanan bu olay üzerine Mustafa Muğlalı Van'a gelir.

24 temmuzu 25 temmuza bağlayan gece, Tümgeneral Cevat Yalım, Tuğgeneral Rasim Saltuk ve 3. Ordu Komutanı Mustafa Muğlalı, Van Valisi Hamit Onat'ın evinde bir toplantı yapar. Bu toplantıda Mehmedi Misto'ya haddini bildirmek için Misto'nun adamı olan 35 kişinin öldürülmesine karar verilir. Ertesi gün, evlere baskın yapılır ve evlerinde bulunan 33 kişi gözaltına alınır. 33 kişinin içinde bulunan Mehmedi Misto'nun kızı Zühre serbest bırakılır. Geriye kalan 32 kişi 30 Temmuz 1943 Cuma günü, sabah saat 03.20'de Şükrü Tüter'in taburuna teslim edilir. Elleri arkadan bağlanan bu insanlar Kutur Deresi Çilli Gediği mevkiine götürülür ve burada kafalarına kurşun sıkılarak öldürülür. Kurşuna dizilenlerden İbrahim Özay yaralı olarak kurtulur ve İran'a kaçmayı başarır. Van hapishanesinde tutuklu bulunan kardeşi İsmail Özay'a bir mektup yazar ve olayı anlatır. İsmail Özay, Meclis Başkanlığı'na bir telgraf gönderir ve olayı anlatır. Cevap alamayınca bir dilekçe yazarak Meclis Başkanlığı'na gönderir. Meclis'ten yine ses çıkmaz ve olay kapanır. DP (Demokrat Parti) ile CHP arasındaki iktidar mücadelesinde bu olay tekrar gündeme gelir. 3 Aralık 1948'de, Demokrat Parti Eskişehir Milletvekili İsmail Hakkı Çevik, Meclis'te bir soru önergesi vererek, Van'ın Özalp İlçesi'nde 1943 yılında yaşanan olayın nasıl olduğunu sorar. DP bu olayı CHP'yi yıpratmak için kullanır. 19 Ocak 1949'da Mustafa Muğlalı hakkında soruşturma başlatılır. Yargılama sonucunda Mustafa Muğlalı idam cezasına çarptırılır ancak yaşı gözönüne alınarak cezası 20 yıla indirilir. Mustafa Muğlalı bu kararı temyiz eder. Temyiz başvurusu sonuçlanmadan 11 Aralık 1951 yılında ölür ve dava dosyası kapatılır.

Mustafa Muğlalı devletin siyasetini uygulamıştı. Hakim sınıfların iktidar mücadelesinde DP 33 kurşun olayını gündeme ge-

tirmişti. 1949 yılı Demokrat Parti'nin yükseliş yıllarıydı. Demokrat Parti, CHP'ye karşı 33 kurşun olayını kendi iktidar mücadelesinde kullanmak istiyordu. Mustafa Muğlalı'nın arkasında bulunan güçlerin açığa çıkmaması için Mustafa Muğlalı yargı karşısına çıkarılmıştı. Ama devlet bu durumdan rahatsızdı. 1988'de alınan özel bir kararla Mustafa Muğlalı'nın Edirnekapı Şehitliği'ndeki naaşı, devlet töreniyle Ankara'daki Devlet Kabristanı'na nakledildi. 1997'de Mustafa Muğlalı'nın itibarı resmen iade edildi. 1998'de Muğlalı'nın büstü, Harp Akademileri'ndeki "Kahramanlar Geçidi"nde Atatürk, Fevzi Çakmak ve diğer komutanların arasına yerleştirildi. Mayıs 2004 tarihinde Van'ın Özalp ilçesindeki jandarma sınır taburunun adı Mustafa Muğlalı Kışlası olarak değiştirildi.

6 Mayıs 2004'te Orgeneral Mustafa Muğlalı olarak ismi değiştirilen Özalp 2. Hudut Tabur Komutanlığı, son olarak 1 çocuğun ölümü ve 5 çocuğun da yaralandığı patlamayla gündeme geldi. Faşist T.C devleti, Özalp ilçesinde öldürülen 33 kişinin öldürüldüğü ilçeye Mustafa Muğlalı ismini askeri kışlaya vermekle, Kürtlere bir mesaj veriyor. Mustafa Muğlalı'nın Kürt ulusuna karşı uyguladığı baskı ve imha politikalarının aynen uygulanacağı mesajı veriliyor. Bu mesaj Kürtleri katledenlerin devlet nezdinde yüksek mertebeye ulaştığının bir mesajıdır. T.C devleti, Kürt ulusuna karşı yaptığı katliamlarla, Mustafa Muğlalı'nın izinden gittiğini zaten gösteriyor.

Ama meselenin başka bir boyutu var. Egemen sınıfların mahkemeleri "suçlu ve suçluyu övme" suçunu işledikleri iddiasıyla yüzlerce insan hakkında davalar açıyor, mahkumiyet kararları veriyor. KKT'de Abdullah Öcalan'a "sayın" dedikleri için insanlar hakkında davalar açıldı ve mahkumiyet kararları verildi. Devrimci mücadelede yitirilen insanları anma ve sahip çıkma "suç" olarak görülüyor. KKT proletaryasının önderi İbrahim'i, Deniz, Mahir vb devrimci önderleri anmak ve onlara sahip çıkmak 'suç.' Yasaları çıkaranlar ve yasaları korumakla yükümlü olanlar, yasalara uymuyor. Bu yasalara muhaliflerin uyması isteniliyor. TCK'nın 215. Maddesi şöyledir:

"Madde 215 Suçu ve suçluyu övme

İşlenmiş olan bir suçu veya işlemiş olduğu suçtan dolayı bir kişiyi alenen öven kimse, iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

Mustafa Muğlalı, T.C mahkemelerinde yargılanmış ve suçu sabit görülerek ceza almıştır. Hapiste yaşamını yitirmiştir. Onurları iade edilen katillerin hepsi insanlığa karşı suç işlemiştir. T.C devleti ve Genelkurmay açıkca suç işlemektedir. Bir katilin adı 33 Kürdün katledildiği bir ilçede ki Askeri Kışla'ya verilmiştir. Gün gelecek devran dönecektir. Faşist Türk devleti, yaptığı katliamların hesabını verecektir. Yazıyı Ahmet Arif'in 33 kurşun adlı şiirinden bir bölüm ile sonlandıralım.

33 KURŞUN

Vurulmuşum
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında
Yatarım
Kanlı, upuzun…
Vurulmuşum
Düşüm, gecelerden kara
Bir hayra yoranım çıkmaz
Canım alırlar ecelsiz
Sığdıramam kitaplara
Şifre buyurmuş bir paşa
Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız
Kirvem, hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki…

AHMET ARİF

Eylül 2010, SB okuru

ANADİL VE ANADİLDE EĞİTİM HAKKI ÜZERİNE…

"Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, anadilde eğitim hakkı için Kürt Dili Araştırma, Geliştirme ve Eğitim Hareketi'nin (Tevgera Ziman û Perwerdehiya Kurdî TZPKurdî) çağrısıyla başlayan bir haftalık okul boykotunun son gününde, "Kimse anadilde eğitim beklemesin. Türkiye'nin resmi dili Türkçe'dir" dedi. (24 ekim BİA Haber Merkezi)

Bu bir ulusun anadil hakkının baskı altına alınması anlamına gelmektedir.

BDP'nin de destek verdiği "anadilde eğitim hakkı, boykot'u Cuma günü son bulmuştu. BDP'ye göre bu boykot verilen destekle hedefine ulaşmıştı.

"BAŞBAKAN Tayyip Erdoğan'ın tam da iki gün önce Adalet ve Kalkınma Partisi örgüt yöneticilerine hitaben yaptığı konuşmanın "Anadilde eğitim"le ilgili bölümüne içtenlikle destek verdiğimizi belirtmek niyetindeydik. Birbiriyle çelişen iki gelişme, konuyu ele alsak mı almasak mı diye tereddüt etmemize yol açtı."

"Bu açıklamayı BDP öncülüğünde özellikle Kuzey Kürdistan'da Anadilde eğitim hakkı için okulların 1 hafta boykot edilmesi ve Hakkâri'de Geçitli köyünde sivil araca yönelik bombalı saldırıdan sonra "birbiriyle çelişen iki gelişme" olarak yorumlamaktadır. Anadilde eğitim hakkı haklı bir taleptir, bu talep Kürt ulusu mensuplarının anadillerini bilmeleri okuyup yazmalarını sağlayacak olan ve asimilasyondan daha az etkilenmesi anlamına geliyor." (Yasemin Çongar Taraf gaz. Yazarı 28.09.2010)

Erdoğan bu konuşmayla madem sen okulu boykot ediyorsun ve saldırıda bulunuyorsun egemen devlet olarak beni tanımıyorsan bende senin hakkını kullandırtmam, demektedir.

Hak verilmez alınır ve Kuzey Kürdistan işçi, emekçi ve köylüsü hakkının nasıl alınacağını yıllardır süren baskıya başkaldırarak öğrenmiş durumdadır. Bugün anadilde eğitim hakkı konuşuluyorsa bu gelişen mücadelenin sonucu kabul etmek zorunda oldukları bir haktır.

Anadil de eğitim hakkı olan uluslar ve azınlıklar asimilasyonu daha yavaş yaşarlar. Egemenler asimilasyon uygulanmasının daha hızlı olmasını isterler. Kürt ulusu nüfus etkiliği bakımından milyonlarla ifade edildi-

ği ve ulusal gelişme döneminde feodal yaşam tasfiye edilemediği için bu asimilasyon TC devleti tarafından planlı uygulanmış olmasına rağmen istenilen sonuç alınamamıştır. Asimilasyonun sistemli yapılmasına kanıt kimi isyanlar sonrasında başka yerler toplu sürgünlerin yaşanmasıdır. Buna rağmen başta Kürtler, Araplar, Ermeniler, Boşnaklar, Tatarlar vb. bir dizi ulus ve azınlık uluslar asimilasyondan nasibini almıştır. Türkçülük akımının öncüsü Ziya Gökalp Kürt olmasına rağmen Türkçülük akımının öncülerindendir. Bu asimilasyonun boyutlarının nasıl olduğunu göstermesi açısında önemlidir.

"Beklediğimiz olur ve silahlar susarsa, Kürt sorununun yeni isyanlara meydan bırakmayacak şekilde demokratik bir çözüme kavuşturulmasının yollarını daha serinkanlı bir şekilde konuşabileceğiz. Anadilde eğitim hakkının hayata geçirilmesi de bu yollardan biri bence. Başbakan Erdoğan'ın, "Kimse bizden resmî olarak anadilde eğitim beklemesin" sözüne rağmen böyle düşünüyorum. Öncelikle bu sözdeki "resmî olarak" kaydını doğru anlamalı, sonra da bu kaydın nasıl aşılabileceğini ya da bu kayda rağmen neler yapılabileceğini düşünmeliyiz." (agy. Taraf gaz. 28.09.2010)

Silahların susması için PKK'nin bugün geldiği noktada talepleri (demokratik özerklik) dikkate alındığında çözülebilir. Demokratik Toplum Kongresi "DTK, demokratik, kültürel ve siyasal çoğulculuk, toplumun kendini yönetmesi, varlığını kendi imkânlarıyla sürdürmesi ve kimliğini korumasını da temel hedef olarak görüyor." Anayasal güvence, genel bir af ve Öcalan'ın ve Kürt siyasetçilerinin siyaset yapmasının önündeki engellerin kaldırılması. Bu talepler KK/T egemenlerince kabul gördüğünde (ki, görüşmelerde bulunmaları bunu gösteriyor) PKK'de silah bırakacaktır. Bu hemen sonuçlanacak bir durum değildir, özelinde Milliyetçiliğin ve Şovenizmin güçlü olduğu KK/T'de bu cephenin gücünün etkisinin kırılmasınada bağlıdır.

Kuzey Kürdistan/Türkiye egemen güçleri ulusal sorunu burjuva sistem içinde nasıl daha az hak vererek haledeceklerini düşünüyorlar. Kendine yakın dediklerini yerine getiren daha uysal Kürt öncüler bulmak ayrı bir seçenektir. PKK'nin gücünü zayıflatıp güçsüz bir yapıyla müzekere yapmak daha az hak vermek istemektedir. Yıllardır süren bu haksız savaş onların güçlerinide zayıflatmaktadır. Artık "en büyük asker" naralarıyla askerler yollanamıyor. Her gelen cenaze bilinçli olmasada sorunun çözümsüzlüğü noktasında tepki oluşmaktadır.

"Başbakan, "resmî olarak" kaydıyla her şeyden önce, Anayasa'daki "(Devletin) dili Türkçedir" ifadesinin değiştirilmesine karşı olduğunu anlatmak istedi… "Türkiye Cumhuriyeti'nin resmî dilleri ..." diye başlayan bir anayasa maddesinin de, bu toplumu ve bu devleti herhangi bir şekilde zayıflatacağını düşünmüyorum ama iktidarıyla muhalefetiyle, böyle bir dilsel çoğulculuğu bu düzeyde resmîleştirmeye hazır olmadığımızı da görüyorum." (agy. Taraf gaz. 28.09.2010)

Bugün devlet anadilde bir eğitim için hazırlıklı değildir, bir de çok uluslu bir devlette bu daha zordur. Yeterli okul, bu dili bilen yeterli sayıda yetişmiş eğitimcide yoktur. Okutulacak kitap ve müfredat için alt yapıda vb. de yoktur. Gelişmeler planlananın önüne geçmiştir.

"Başbakan, o cümleyle ayrıca, Kürtçenin "anadilde eğitim" adı altında öğretilemeyeceğine de dikkat çekti, yani "Kürtçe kurslar ya da Kürdoloji enstitüleri vesaire olsa bile, Kürtçeyi anadil olarak okutan okul açılamaz" demek istedi. Nitekim Anayasa'nın 42. maddesi de "Türkçeden başka hiçbir dil, eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına anadilleri olarak okutulamaz ve öğretilemez" diyor.

Bense şuna inanıyorum; bu topraklarda kalıcı barış, ancak Kürtler, kendilerini Türklerle "eşit vatandaş" hissettikleri zaman mümkün olacak. Yoksa, daha nice ateşkesin, nice müzakerenin sonunun ölümlerle geldiğini göreceğiz, umutlarımız yeşerdiği gibi yine hızla solacak. Türkiye'nin yapacağı yeni anayasanın kalıca barışa hizmet etmesi için "eşit vatandaşlık" hakkını güvenceye alması şart. Bunun da en önemli koşullarından biri, Anayasa'nın 42. maddesindeki kategorik yasağın kaldırılması olacak." (agy. taraf gaz. 28.09.2010)

Anadilde eğitim hakkının kullanılması demek "tek dil", "tek devlet" anlayışını yani ezberi bozacaktır. Ama bu gerek ulusal sorunu gerekse azınlıkların sorunlarını tamamen çözüme ulaştıracağı anlamına gelemez. Yine de bu haklı taleplerin alınması için mücadele etmeliyiz. Ama bunun yetmeyeceğini daha fazlası için gerçek kurtuluş için mücadele etmek gerektiği bilincini kitlelere taşımalıyız.

"Başbakan'ın Kürtçe eğitime itirazı da, esasen, 42. Madde'deki "anadil" uyarısından mülhem. Zira bu ülkede, Türkçeden başka birçok dil, ana müfredat dili olarak okutuluyor. Hatta çoğumuz, çocuklarımız, "anadilde eğitim görmesin" diye âdeta debeleniyoruz. Biraz parası olan herkes, çocukları anaokulundan itibaren bir ya da daha fazla yabancı dil öğrenebilecekleri, ileri sınıflarda hemen bütün derslerin yabancı dilde yapıldığı okullarda okuyabilsinler diye çırpınıyor. Tabii, İngilizce, Almanca vb. eğitim veren okulların yanı sıra, azınlıkların anadillerini okuyabildiği Rum ve Ermeni okulları da var. Batı dillerini okutan okullara bakıp "İngilizce mubah da, Kürtçe niye mubah değil" deseniz, "ama Kürtçe, bu topraklarda yaşayan milyonlarca insanın anadili" gibi müthiş paradoksal bir cevap alıyorsunuz. "Rum okulu var da, Kürt okulu olmaz mı" deseniz, "Kürtler resmen azınlık değil" diye Lozan'ı çarpıyorlar yüzünüze. Kürtlerin "ikinci sınıf" vatandaşlığa mahkûmiyetinin onaylanıp mühürlenmesi bu kadar kolay velhasıl...

Türkiye (ve eğer "barışın başbakanı" olmak istiyorsa Erdoğan) şimdi bu mührü kırmanın yolunu bulmak zorunda. 42. Madde değişirse, özel kurumların Kürtçe eğitim veren okullar açması mümkün olacaktır.

Aman efendim, Kürtçe kurslar varmış ama talep yokmuş... Bu devirde, İngilizce okumak varken Kürtçe de neymiş! Orası, Kürt anneba-

baların bileceği iş; siz anadilde eğitimin önündeki engeli kaldırın, Kürtler isterlerse bu hakkı kullanmayabilirler." (agy. taraf gaz. 28.09.2010)

Burada yazar aslında ana dilde eğitimin zorunlu olması değil, isteyenlere bu okulların açılmasını istemektedir. Sistemin günü kurtarmasına hizmet etmektedir.

"Zira, gerçekten de burada bir lütuftan, bir imtiyazdan değil, bir haktan söz ediyoruz. Bu hakkın hayata nasıl geçeceği ise farklı ülkelerde, farklı uygulamalarla karşılığını buluyor. Avrupa Birliği'nde mesela, anadilde eğitim konusunda, İspanya ve Britanya gibi liberal ülkeler de var, Fransa gibi muhafazakârlar da.

İspanya'da resmî federal dil Kastilyano ama Katalanca, Baskça, Galiçya, Aranes dilleri de "resmen" tanınıyor ve bütün ilk ve ortaokullarda, bölge halkının anadili ile Kastilyano birlikte öğretilirken, iki dilli eğitim de federal bütçeden finanse ediliyor.

İngilizcenin ana yurdu Britanya'da da durum farklı değil. Mesela, Galler'de çocukların yüzde 25'i halen İngilizce yerine Galce eğitimi tercih ediyor, ayrıca bölgede İngilizce eğitim yapan bütün devlet okullarında, 16 yaşına kadar her öğrenci zorunlu ders olarak "Galce" öğreniyor.

Fransa'da durum farklı; ülkenin tek resmî dili Fransızca ve devlet, başka herhangi bir anadilde eğitim için bütçe ayırmıyor. Buna karşın, Korsikaca, Brötonca gibi diller yasal koruma altında; belediyelerin ya da özel kurumların, Fransızcanın yanı sıra bu dillerde de eğitim veren okullar açması serbest."

Yazar burada başka ülkelerin seçeneklerinide önermektedir. İlginç olanı Fransa'nın tek 'resmi dil' Fransızca'dır, o ülkede yerel yönetimlerin ve özel kurumları önermektedir.

"Türkiye, eğer silahların susmasını fırsat bilip kalıcı barış adımları atacaksa, önünde "anadilde eğitim" açısından birkaç seçenek var ve Kürtçe yasağının bugünkü gibi sürmesi bu seçeneklerden biri değil. Ya Fransa'daki gibi yapacağız; devlet Kürtçe okul açmayacak ama belediyelerin, özel kurumların bunu yapmasına engel olmayacak... Ya da devlet, Doğu ve Güneydoğu'da, resmî dil Türkçenin yanı sıra Kürtçenin (ve belki Arapçanın) öğrenilmesine imkân tanıyacak. Esasen, bu ülkenin Kürtlerine, "devlet sizi makbul sayıyor" mesajını verecek olan da bu ikinci seçenektir. İlk adım, bölgedeki bazı pilot okullarda Kürtçenin (ve belki Arapçanın) "seçmeli ders" olarak müfredata eklenmesiyle atılabilir. Kaldı ki, bu pilot uygulama için 42. Madde'nin değişmesini beklemek bile gereksiz bence." (Yasemin Çongar 28.09.2010 Taraf gaz.)

Seçmeceli ders anadilde eğitim seçenekleri arasında eğer devlet bir çözüm düşünüyorsa seçenekleri değerlendirecektir. Biz seçenekler üzerinde durmak yerine anadil haktır ve bu hakkın kullanılabilmesi için anadilde eğitim ve bu eğitimin zorunlu olmasıdır, diyoruz.

"AKP eğer Türkiye'de barışın kuruculuğunu yapmak istiyorsa, yeni Anayasa'nın Türkiye'deki hiçbir etnik, mezhepsel, dinî kimliğin kendisini "ikinci sınıf" hissetmesine imkân vermeyecek bir dille yazılması için çalışmalı.

Ancak o zamana dek, hükümetin Kürt coğrafyasında "sivilleşmeyi" kolaylaştırmak adına yapabileceği başka şeyler de var. "Kürtçe eğitim" olanaklarının genişletilmesi yoluyla, "iki dillilik" hakkına resmen sahip çıkılması, bunların başında geliyor

"Uluslararası "barış ustası" Martti Ahtisaari'nin Tuğba Tekerek'e söylediği "Türkiye'de yaşayan her Kürt iki dilli olabilmeli" sözünün hayata geçmesi için, bu toplumun (Kürdüyle Türküyle) kolayca benimseyebileceği bazı adımlar atmak, hele yüzde 58'den sonra, o kadar da zor değil." (Y. Çongar Taraf gaz. yazarı 24.09.2010)

Y. Çongar'ın istemleri burjuva demokratik hak istemleridir. Burjuva demokrasisi istemek bu demokrasi ile yönetilmek onun hakkıdır. Bundan toplum yararlanır. Biz burjuva toplum dinamiklerinin sömürü üzerine kurulu olduğunu onun gerçek demokratik hakları veremeyeceğini biliyoruz. Özünde sömürü olan bir sistem, sömürünün temelleri ortadan kaldırılmadıkça gerçek anlamda hak eşitliğini sağlamaz. Bunu sağlayacak Güç komünist partisi önderliğinde verilecek olan demokratik devrim ile kurulacak olan Sosyalizmle mümkündür.

M. Ahtisaari Kürtlerin iki dili olmalıdır derken egemen dil olan Türkçeyi'de bilmelerini istemektedir. Egemen ulusun mensuplarına Kürtçe öğrenin dememektedir. Eşitlik ve kardeşlikten bahsediliyorsa başka dillerde öğrenilmelidir. Burada egemen güçten yana başka ulus ve ulusal azınlık haklarını burjuva aydın kafasıyla çözüm önermektedir.

KapitalistEmperyalist sistem sürdüğü sürece gerek ulusal hakların ve gerek azınlıklara kimi demokratik hakların verilmesi sınıflı toplumda; sınıflar arasındaki çelişkiler bitmez sorunların çözümü kalıcı olmaz.

"Geriye ulusal sorunun olumlu çözümünü anlatmak kalıyor.

Biz sorunun ancak Rusya'nın bugün içinde bulunduğu durumla ayrılmaz bağ içinde çözülebileceğinden yola çıkıyoruz.

Rusya "normal", "anayasal" bir yaşama varamamış, siyasi krizin henüz çözülmemiş olduğu bir geçiş dönemi içinde yaşamaktadır. Önümüzde fırtınalı ve "karışık" günler bulunuyor. Bugünkü ve gelecekteki hareketin kendisine hedef olarak [Rusya'yı – ÇN]tamamen demokratikleştirmeyi koyması bundandır. (Marksizm ve Ulusal Sorun Stalin, İnter y. sf. 73-74)

*"…demek ki, ulusal sorunun çözümünün **temeli*** ve önkoşulu olarak ülkenin tamamen demokratikleştirilmesi." (Marksizm ve Ulusal Sorun Stalin, İnter y. sayfa.74) (* bold orijinalde)*

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de ulusların kendi kaderini tayin ve ayrılma hakkı dahil olmak üzere isterse eşit koşullarda ulusal birliktelikler oluşmasını sağlayacak güç Demokratik Halk Devrimiyle varılacak olan Sosyalist yeni dünya ile mümkündür. Bu yeni dünya sınırsız ve sömürüsüz dünyadır. Bu dünyada tam hak eşitliği ve demokrasi olacak. Anadil ve anadilde eğitim haktır ve kullandırılacaktır.

Anadil Haktır, Anadilde Eğitim Hakkı Derhal Verilmelidir!

Cenazelere yapılan saldırılar ve AKP'nin müslümanlığı?!

"Ağrı Doğubeyazıt'ta yas evinin basılması ve Siirt'te çatışmalarda yaşamını yitirenlerin cenazelerinin defni sırasında polisin müdahalesi ile mezarlığın ateşe verilmesi tahammülsüzlüğün geldiği aşamayı göstermektedir." (29.09.2010 Günlük Gazetesi)

Yukarıdaki Günlük Gazetesinin manşetine taşıdığı haberde Kürt ulusuna yönelik baskıların devam ettiğini göstermektedir. "Demokratik Açılım" söylemleriyle herkese demokrasi dersi vermeye başladıkları noktada; TC. devleti adına AKP hükümeti Kürt ulusuna karşı baskı ve sindirme politikasına devam etmektedir. Kürt halkına gerillana sahip çıkma, onu mezara gömme ve onun yasını tutma demektedir. Başka gençlere de gerilla olursan sana da bunu yaparım. Demeye getirmekte, kitleye bize başkaldırının karşılığı budur demektedir.

Bir yandan hükümet tarafından Kürt Ulusal sorununun çözümüne yönelik olumlu açıklamalar yapılırken, referandum sürecinde ve sonrasında üst düzey görüşmeler yapıldığı bilgisi basın üzerinden duyurulup, olumlu sayılacak gelişmeler yaşanırken devletin askeri gücü tarafından öldürülen gerillaların Kürt halkı tarafından sahiplenip kitlesel katılımlarla gömülmeleri ardından bir dizi baskılarda yaşatılmaktadır.

"Kendine Müslümanım diyen Erdoğan BDP'lilerin kendisine bir CD ile gönderdiği ve içerisinde cenazelere yapılan vahşetin resimlerinin olduğu görüntüleri gördüğünde küplere binmiştir. Normal şartlarda, normal bir ülkenin başbakanının içişleri bakanını görevlendirerek bu duruma müdahale etmesini istemesi gerekirken o, suçlu olarak yine Kürtleri hedef göstermiştir." (29.09.2010 Günlük Gazetesi)

Gerillalara yapılan işkence ve kötü muamelelerin resimleri başbakana gönderildiğinde burjuva demokrasisi yaşanan bir ülkede derhal bir soruşturma açılır. Bir dizi

burjuva ülkede bu bir skandal olarak üzerine gidilir. Bu bir insanlık suçudur, vahşettir. İnsanlık onuruyla bağdaşmayan bir yaklaşımdır. Bunu yaptıran zihniyete hükümetin en başındaki öfkelenmektedir, derhal gereğini yapacağı yerde suçu işleyenleri kollamaktadır. Bu zihniyet kendi iktidarı için her şeyi insanlığa reva görmektedir. Durumun bu olduğu yerde kolladığı bu güçlerin yeni işlerinde cesaretlemeleri ve yeni işlerine devam demektedir.

Başbakan olan zatın hangi dinden olduğunun ne önemi var, önemli olan onun hizmet ettiği sisteminin başarısıdır. Koruyucusu ve kollayıcısı olduğu sistemini en iyi savunmaktadır. Ve işçiler, emekçiler örgütlü güç olmazlarsa bu devam edecektir. Günlük gazetesi yazarlarının bunu görmesi ve göstermesi gerekir.

Kendisine ulaştırılan utanç görüntülerine tahammül göstermeyerek bu görüntüleri ulaştıranları suçlu göstermektedir. Devletin temsilcisi olarak görevini yapmaktadır. Bu görevi iyi şekilde yerine getirmeseydi, servetine servet, iktidarına devam etmesi olanaklı olur muydu? Gücünü sermayeden almakta sermaye sınıfı gerilaları düşman bilmekte ölümlerini istemektedir. Nasıl öldüklerinin barbarlar için ne önemi var.

"TC devleti Cenevre Savaş Sözleşmesi'ni imzalamış bir ülkedir. Cenevre Savaş Sözleşmesi'ne göre savaşan taraflar esirlere ve savaşta ölenlere insanlık dışı hareketlerde bulunamazlar. Yine sözleşmenin 15, 16 ve 17. maddeleri; savaşta öldürülen tarafların cesetlerine sahip çıkılmasını, kimliklerinin ve ölüm nedenlerinin titizlikle saptanmasını ve karşı tarafa bildirilmesini; cenazelerin insan onuruna yakışır, öldürülenlerin dini inancına uygun ve savaş bitince çıkarılıp ailelerine teslim edilmesini sağlayacak şekilde gömülmesini şart koşar. Ancak Kürt coğrafyasında yaşanan savaşta bu sözleşmenin hiçbir maddesi TC devleti tarafından yerine getirilmemiştir. Aksine işlenebilinecek ne kadar savaş suçu varsa TC devleti tarafından bu savaşta uygulanmıştır. Devlet yetkilileri bu yüzden yaşanan çatışmaları bir savaş olarak kabul etmek istememektedir. Kabul ettikleri takdirde gelecekte kurulacak bir mahkemede dünyanın sayılı savaş suçlusu ülkelerinden birisi olacağını bilmektedirler." (29.09.2010 Günlük Gazetesi)

PKK bu haksız savaşın iki ulus arasında yürüyen savaş olarak kabul görmesini istiyor. Kuzey Kürdistan/ Türkiye egemen güçleri; bu haksız savaşta iki ulus arasında yürütülen bir savaş olarak görmemektedir. Kendi devlet bütünlüğünü korumak, güvenliğini sağlamak adına bu savaşı yürütmekte olduğunu beyan etmektedir.

Dünyanın emperyalist güçleride böyle düşündükleri için bu haksız savaşta Cenevre Savaş Sözleşmesini dayanak göstererek yürüyen savaşta TC devletini sözleşmeye uyması yönünde karar alması için BM'ye göreve çağırmamaktadır.

Emperyalist devletler kimi bölgesel savaşlar sonunda yeni oluşan ülkeleri tanıdıktan sonra bazı devletlerin yöneticilerini bu savaş şuçları için BM Adalet Divanı aracılığıyla Savaş Suçları Mahkemeleri aracılığıyla yargıladılar, mahkûmiyetler de verdiler. TC devleti için böylesi bir tehlike sözkonusu değil.

"Oysa ki ölüye saygı Erdoğan'ın mensubu olduğunu iddia ettiği İslamiyet'in gereklerinden birisidir. Bir yerde bir cenaze geçince insanların ayağa kalkması gerekir. Bir gün Hz. Muhammed (s.a.v.) bir cenaze geçerken ayağa kalkıp saygı duruşunda bulunuyor. Yanındaki sahabelerden biri, 'Ya Muhammed ölen Yahudidir, neden ayağa kalktınız?' der. Hz. Muhammed (s.a.v.) 'Hangi dinden olursa olsun giden bir cenazedir, insana saygı gereği ayağa kalmak zorundayım' der. Hz Muhammed'e bağlı olduğunu söyleyenler(!) bırakın bir gayrimüslimi, kendisi ile aynı dini paylaşanların da cenazesine saygı duymuyorlar. Gerçi Müslümanlığı şaibeli olan Erdoğan'ın Allah'tan korkusu yok iken, kullarından korkmasını beklemek abesle iştigal bir durumdur." (29.09.2010 Günlük Gazetesi)

Gülük gazetesi inanç üzerinden bu insanlık suçunu göstermeye çalışmaktadır. Bizi Erdoğan'ın Müslümanlığının şaibeliği ilgilendirmiyor. Onun hangi dinden olduğu inancıyla ilgili olarak nasıl düşündüğü kişisel tercihidir, diyoruz. Din halkı devlete bağlamanın bir aracıdır ve bu aracı egemenler en iyi şekilde kullanmaktadır. Ölen gerillanın dininin ne olduğunun önemi yoktur o büyük devletine karşı savaşıyor, bundan daha kötü bir durum olur mu? Erdoğan'da devletine kurşun sıkanları müslüman mı? sayacaktı.

Bizi insanların haklarına ve onurlarına gösterdiği saygı ilgilendirmektedir. Biz 'Kafatasçı, benmerkezci, tek devlet ve en büyük kavramları' etrafında şekillenen milliyetçilerin, 'din afyonunu' iyi kullandığını biliyoruz. Gerillanın kendi ulusal hakları için mücadele ettiği yerde en azgınca saldırıya destek vermesi, ezen-ezilenin olduğu dünyada ezen sınıfın temsilcisi olarak görevini bundan daha iyi yapamazdı.

Gün gelecek bu insanlık onuruna karşı işlenmiş bu suçun hesabını soracaktır.

Kuzey Kürdistan/ Türkiye'de bu suçun hesabını demokratik devrimle varacağımız sosyalizmle taçlandıracağımız o yenidünya düzeniyle cevaplayacağız.

O zaman insanlık onurunu koruyan, hak ve özgürlüklerin tüm toplum yararına olacak şekilde Demokratik Anayasal düzenleme olacaktır. İşkence kötü muamele ve insanlığa karşı işlenen suçlar en ağır yaptırımlarla karşılığını bulacaktır.

Hep Birlikte Yenidünya İçin Örgütlenmeli ve Güç Olmalıyız!

Yaşasın Yeni EKİMler!

Ekim 2010, SB okuru

STERKA BOLŞEWİK SAYI 43-44 ÜZERİNE ELEŞTİREL NOTLAR...

Sterka Bolşewik Yazı Kuruluna,

Değerli yoldaşlar,

Partimizin 9. Kongresi sonrasında iki tane SB dergisi çıkarıldı. Her iki sayıda sorun gördüğüm konular hakkında eleştirilerimi yazmayı gerekli görüyorum. Bu eleştiriler daha iyi bir derginin çıkarılması ve yapılan kimi hataların aşılması amacıyla kaleme alınmıştır. Ama önce yöntem meselesinde bir soruna dikkat çekmek istiyorum.

9. Kongre öncesinde, parti içinde demokratik devrim, sosyalist devrim vb. konularda bir tartışma yürütüldü. Yürütülen tartışmalar ertesinde 9. Parti Kongresi tartışmayı sonuçlandırdı. SB'de ki kimi yazılarda satır aralarında partinin görüşleri yerine yoldaşlar doğru buldukları görüşlerin propagandasını yapıyor. Parti çizgisi utangaç ve muğlak bir şekilde savunulmaya çalışılıyor. Bu bağlamda şunların bilinmesi önemlidir.

Bütün parti üyeleri 9. Parti Kongresinin aldığı kararları uygulamakla yükümlüdür. Alınan bu kararlar ışığında parti siyaseti uygulanmalı ve kavratılmalıdır. 9. Kongrede alınan kararlar parti çizgisinin parçaları haline gelmiştir. Bu kararlar uygulanmak ve yaşama geçirilmek için alınmıştır. Tabi ki bu kararları yanlış bulan yoldaşlar eleştirilerini parti içinde getirecektir. Bu kararların değiştirilmesi için mücadele edeceklerdir. Ama dışa karşı her parti üyesinin görevi, parti çizgisini savunmak ve kavratmaktır.

Yazılarda genel olarak sosyalizmin propagandası yapılmaktadır. Sosyalizmin propagandasının yapılması tabi ki yanlış değildir. Gündemdeki devrimin Demokratik Halk Devrimi olduğu vurgusu nadiren yapılmaktadır. Hakim sınıfların iktidarının bir devrimle parçalanacağı ve sosyalizme varılacağı söylenmektedir. Ama nedense ilk anda egemenlerin iktidarına son verecek devrimin hangi devrim olduğu bir çok yerde söylenmemektedir. Hakim sınıfların devlet yapısının niteliği anlatılırken "kapitalist sistem" tespitleri yapılmaktadır. "Kapitalist sistem" tespiti yanlış değil. Fakat andaki durumda faşizm çözülme sürecine girse bile devletin yapısı faşisttir. Yönteme dikkat çektikten sonra, somut eleştirilerimi sıralamak istiyorum.

SB Sayı 43

Sf. 4

"Geçmişe şöyle bir baktığımızda Kuzey Kürdistan/Türkiye'de anayasa değişiklikleri-

nin hep bir darbe sonrasında gerçekleştirildiğini görüyoruz."

Anayasa'da yapılan değişikliklerle, yeni bir anayasanın yapılması farklı şeylerdir. Burada söylenmek istenen her darbe sonrası yeni bir anayasanın yapıldığıdır. 1960 darbesi ve 12 Eylül faşist askeri darbesinden sonra yeni anayasa hazırlanmıştır. 12 Eylül anayasasında bir çok değişiklikler yapıldı, yapılmaya devam ediliyor.

Sf. 10

"Egemenlerin çıkar ilişkileri taaki sosyalist bir düzenle ulusların kendileri hakkında özgür karar alana kadar devam edecektir."

Egemenlerden anlatılmak istenen hakim sınıflardır. Anda ki durumda T.C.'de iktidar kavgası yürüten burjuvazinin değişik kanatlarıdır. Demokratik Halk Devrimi, ilk planda hakim sınıfların iktidarına son verecektir. Egemenlerin çıkar ilişkilerinin sosyalist sisteme kadar devam edeceği tespiti yanlıştır. Kaldı ki Demokratik Halk Devrimi'in ilk yapacağı iş ulusların ayrılıp ayrı devlet kurma hakkının tanınmasıdır.

Sf. 10

"Bolşevikler olarak: Ermeni ulusunun Batı Ermenistan'a dönme ve toprak talebi de dahil olmak üzere gelip yerleşme ve 'kaderini tayin etme hakkı'nı sonuna kadar savunmaktadır. Bu haklı talebin savunusunun hayat bulması için devrimle varılacak sosyalizmle mümkündür."

Biz Ermeni ulusunu değil, diasporada yaşayan Ermenilerin Batı Ermenistan'a dönme ve yerleşme hakkını savunuyoruz. Batı Ermenistan'a dönen ve yerleşen Ermeniler Doğu Ermenistan ile birleşme taleplerini de getirebilirler. Bu talep karşısında Bolşevikler, Batı Ermenistan'ın Doğu Ermenistan ile birleşme talebine olumlu yaklaşır ve bu hakkı tanır. "Bu haklı talebin savunusunun hayat bulması için devrimle varılacak sosyalizmle mümkündür." Bu devrimin adını niye yazmıyoruz. Bu devrimin adı Demokratik Halk Devrimi'dir.

Sf. 13

Dergilerde çok imla hataları, cümle düşüklükleri var. Bazı kelimeler yanlış yazılıyor. Bazı örnekler, "Üninü" doğrusu İnönü olmalı. "Bürosen" Doğrusu Büro-Sen olmalı. "nezlinde" nezdinde olması gerekir. "Tertip Komütesi" Tertip Komitesi olmalı. "kuvaai demokrasi, kuvaai milli" kuva-yı şekinde yazılmalı.

Sf. 14

"isimilasyon", "terhenelerinle" doğrusu asimilasyon ve teranelerinle...

Sf. 13

"Bu hareket reformist, küçük burjuva bir yapıdır. Durum böyle olunca yüzbinleri kucaklayan bu hareket uzun vadede Kürt ulusunun özgürlüğünü ve bağımsızlığını sağlayamaz. Bunu sağlayacak tek güç kitlelerin

örgütlü mücadelesiyle T.C. devletinin devrimle yıkılıp yerine sosyalist yeni bir dünyanın kurulmasıyla; halkların kardeşçe birliği, ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı ve özgürlüğü devrimle varılacak sosyalizmle sağlanır."

Yazının en başında parti çizgisinin utangaç bir şekilde savunulduğunu belirttim. Faşist T.C. devletini ilk anda yıkacak devrimin adı nedir? Demokratik Halk Devrimi zoraki birliğe son verecektir. Ulusların özgürce ve birarada yaşayabilmesinin koşulları yaratılacaktır. DHD ilk önce Kürt ulusu ve Arap ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını kayıtsız koşulsuz tanıdığını ilan edecektir. Demokratik devrimin gündemde olmasının nedenlerinden bir tanesi de, çözülmemiş olan ulusal sorunun varlığıdır. Newroz haberinin verildiği bir yazıda, ulusal sorunun gerçek çözümünün ne olduğu açık yazılmalıdır. Bir çok yazıda devrim ve sosyalizm kavramları kullanılırken, demokratik halk devrimine vurgu yapılmamaktadır.

Bir çok yazıda "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" kavramı kullanılmaktadır. Lenin Ekim devrimi öncesinde yazdığı "Parti Programının Revizyonu" başlıklı makalesinde, "bir çok halde yanlış yorumlara kapı açan kendi kaderini tayin yerine daha tam bir kavram olan özgürce ayrılma hakkı"nın geçirilmesini önermektedir. Bu bağlamda kural olarak ayrılma hakkı kavramının kullanılması en doğru olandır. Propaganda ve ajitasyonda şimdiye kadar partimiz bu kavramı kullandı. Burjuvazi "kendi kaderini tayin hakkı" kavramını saptırarak kullanmaktadır. "Kendi kaderini tayin etme" yerine ayrılıp ayrı devlet kurma hakkının savunulması önemlidir.

Sf. 17

"Tertip Komütesi adına konuşma yapanlar ağırlıklı olarak Kürtçe konuşma yaptılar. Konuşmacılarda Kürtçe konuşma yaptılar. Konuşmacılarda Kürtçe konuşma yaptılar ve ardından Türkçe konuşma yaptılar."

Burada yorum yapmaya gerek yok. Tekrarlar bir cümle içerisinde ifade edilebilinirdi.

Sf. 17

"Sevahir Bayındır hızını alamamış olmalı bize 'kuvaai demokrasi' istiyor. 'Kuvaai milli'den bu ülkenin işçi ve emekçileri, ezilen ulusları, etnik ve azınlıkların 85 yıllık T.C döneminde baskı, asimilasyon ve inkar olarak yaşadık. Şimdi demokrasi adına kuvaai demokrasi istemektedir. Kürt ulusu da bu dönem içinde en az 10 isyanı katliamla sonuçlanmıştır."

SB Yazı Kurulu haber yazısındaki cümle düşüklüklerini düzeltebilirdi. Ayrıca "en az 10 isyan" değil, Kürt isyanlarının sayısı daha fazladır.

Bilgi olması açısından, şimdiye kadar çıkan Kürt isyanları şöyledir: 6 Mart 1921, Koçgiri İsyanı, 4 Eylül 1924, Beytüşşebab İsyanı, 13 Şubat 1925, Şeyh Said İsyanı,

10 Haziran 1925, Nehri İsyanı, 7 Ağustos 1925, ReşkotanRaman İsyanı, Kasım 1925, 1. Sason İsyanı, 16 Mayıs 1926, 1. Ağrı İsyanı, 21 Ocak 1926, Hazro İsyanı, 7 Ekim 1926, Koçuşağı İsyanı, 26 Mayıs 1927, Mutki İsyanı, 13 Eylül 1927, 2. Ağrı İsyanı, 7 Ekim 1927, Bıcar İsyanı, 6 Temmuz 1929, İt Resul İsyanı, 20 Eylül 1929, Tendürek İsyanı, 26 Mayıs 1930, Savur İsyanı, 20 Haziran 1930, Zilan İsyanı, 21 Temmuz 1930, Oramar İsyanı, 7 Eylül 1930, 3. Ağrı İsyanı, 24 Ekim 1930, Pülümür İsyanı, Eylül 1930, 2. Mahmut Berzenci İsyanı, Kasım 1931, Şeyh Ahmed Barzani İsyanı, Ocak 1937, 2. Sason İsyanı, 21 Mart 1937, Dersim İsyanı

Sf. 23

Elazığ depremi ile ilgili yazı

"... ölümlerimize seyirci kalacak parası olanların koruyucusu ve kollayıcısı olacaktır. Depremde ölümlerle ilgili olarak '5751 üç gün sonra yapılan açıklamaya göre 41 kişinin öldüğü' açıklaması yapıldı."

5751 rakamı yanlış yazılmıştır. Doğru rakam 57 olması gerekir.

Sf. 23

"... Şentaş şirketine bağlı kömür madenine saat 16.0024.00 vardiyasında..."

16-24 vardiyası olması gerekir.

Sf. 25

Hrant'la ilgili yazı... *"Yaklaşık olarak 10 kişi soğuk ve yağış demeden gelmişlerdi..."* 10 kişi değil 10 bin kişi denilmek isteniliyor.

Sf. 30 Newroz bildirisi

"Newroz Demirci Kawa'nın zalim Dehak'ın zulmüne başkaldırışının ve halkların zülme karşı isyan ateşinin bayraklaştığı gündür."

Biz komünist bir örgütüz. Efsaneler ile anlatılanların çıkış noktası olarak alınması doğru değil. Bütün Kürt milliyetçisi örgütler mitolojide anlatılan ve bilimsel gerçeklikle ilgisinin ne olduğu bilinmeyen Demirci Kawa'nın efsanesini temel almaktadırlar. Biz, Kürt ulusunun ulusal baskıya başkaldıran yanını temel alırız. Efsaneleri temel alarak ve Newroz bildirisinin giriş bölümüne bunun yazılması doğru değil.

"Bu bayram Orta Asya halklarının değil, Orta Doğu halklarının bayramıdır."

Bu tespit iddialı bir tespittir. Orta Asya halkları da bu bayramı kutlamaktadır. Tabi ki her halkın kendine özgü bir kutlama şekli vardır. Bütün newroz kutlamalarında ateş üzerinden atlama geleneği oldukça yaygın bir gelenektir. Komünistlerin newroz kutlaması ile milliyetçilerin newroz kutlamaları arasında nitel bir fark vardır. Nitel bir farkın olması da gerekir.

SB Sayı 44

"... şimdi nasıl demokrasinin çıtasını yükseltecektir. Çıta eğer baskı, şiddet, inkar ve yok saymaysa evet CHP bu çıtayı en yükseğe kaldırır. Tarihte buna tanıktır.

'30 milyon yurttaşımızı yitirdik...'"

Bu yazı CHP'yi teşhir eden bir yazıdır. Parantez içerisinde bir alıntı yapılmaktadır. Kemal Kılıçdaroğlu'nun söyledikleri içinde "30 milyon yurttaşımızı yitirdik" şeklinde bir cümle var. Galiba CHP şefi 30 bin dedi. Yazıyı yazan yoldaş bu alıntıyı yazarken 30 milyon diye yazdı.

Sf. 16

Adana'da 1 Mayıs başlıklı yazı...

"Ardından iki Tekel işçilerini temsilen iki kişi konuşma yaptı."

Ardından sonra yazılan iki kelimesi fazla... Ardından Tekel işçilerini temsilen iki kişi konuşma yaptı.

"... kalın harflerle yazıldığı kuşların kullanılmamasının.."

Kuşların değil kuşlama olması gerekir.

"Arabistan bölgesi ve Kuzey Kürdistan'da örgütlü Bolşevik Partisi Partiya Bolşevik saflarında mücadele hattını örmeliyiz."

Parti ismi önce Türkçe sonra Kürtçe arka arkaya yazılmış. "Kuzey Kürdistan'da örgütlü" cümlesi de yanlış. Örgütlü kelimesini yazmaya gerek yok. Çünkü bu gerçek durumu yansıtan bir şey değil. Örgütlenmeye çalışıyoruz. Gerçek durum bu. Kuzey Kürdistan'da örgütlü de olsak, propaganda ve ajitasyon yazılarında "örgütlü" kelimesini yazmanın gerekli olmadığını düşünüyorum.

Sf. 20

İK ile ilgili yazı... *"Biji Serok İbrahim Kaypakkaya"* Bu slogan yanlıştır. PKK bu sloganı kişiye tapma anlamında kullanmaktadır. Yazıda da kullanıldığı gibi, önder, önderimiz, KKT proleteryasının önderi vb. kavramlar kullanılmalıdır.

Sf 23:

".. Arap ulusal sorunu biz Bolşevikler açısından bugün artık teorik düzlemde çözülmüş ve bir program temelinde ortaya konulmuştur."

Burada yapılan tespitler çok iddialıdır. Partimiz geneli alındığında, Arap ulusu hakkında yeterli bir araştırma yapmadan 9. Kongre'de, Arapların bir ulus olduğu kararını almıştır. Alınan bu karar gereği parti basınında Arapların bir ulus olduğu propagandası yapılmaktadır. Yeterli yapılmayan bir şeyin, "teorik düzlemde çözüldüğü" şeklinde bir tespit yapmak doğru değildir. YK toplantı sonuçlarında verilen bilgiye göre, Arap ulusu hakkında araştırma yapmak üzere kimi yoldaşlara görev verilmiştir. Bundan dolayı parti basınında yapılmayan bir şeyin yapılmış gibi gösterilmesi ve yazılması doğru değildir.

Bu eleştirileri dikkate alacağınızı ve gelecek dönemde daha iyi bir derginin çıkarılması için gereken dikkati göstereceğinizi umuyorum.

Yoldaşca selamlar.

Ağustos 2010

"STERKA BOLŞEWİK SAYI 43-44 ÜZERİNE ELEŞTİREL NOTLAR"A CEVAPLAR...

"9. Kongre öncesinde, parti içinde demokratik devrim, sosyalist devrim vb. konularda bir tartışma yürütüldü. Yürütülen tartışmalar ertesinde 9. Parti Kongresi tartışmayı sonuçlandırdı."

Burada getirdiği eleştiride haklıdır, yoldaş bu eleştiriye bağlı kalsa bir sorun yok haklısın demek kalıyor. Daha dikkatli davranılır sorun çözülür. Alıntılar daha anlaşılır olması için bütünlük içinde ele aldık kesinti yapmadık.

"SB'deki kimi yazılarda satır aralarında partinin görüşleri yerine yoldaşlar doğru buldukları görüşlerin propagandasını yapıyor. Parti çizgisi utangaç ve muğlak bir şekilde savunulmaya çalışılıyor. Bu bağlamda şunların bilinmesi önemlidir."

Eleştiri getirilen iki sayıdan öncesinde SB olarak 12 sayı çıkarmış ve bugüne kadar bir eleştiri yazısı gelmemiştir. Yoldaşın bu tavrı örnek alınması gereken bir tavırdır, biz böyle gelişiriz ve güçleniriz. Bu anlamda doğru olanı yapmaktadır. Bunun devam etmesini istiyoruz.

Bir şeylere dikkat çekerken daha yapıcı davranmakta yarar vardır. Peşin hüküm ve yargıya varmak doğru değildir. Biz aşağıya yayın organlarından kimi alıntılar yaptık.

"Sel felaketi, yoksulluk, yokluk kader değil. Merkezinde insanın durduğu yeni bir dünya yaratmak işçilerin emekçilerin ellerinde!"

"Onlar dünyamızı yok etmeden, işçileri, emekçilerin onları, tüm iktidarlarıyla yok etmesi, dünyamızın barbarlık içinde batışını engelleyebilecek, "büyük insanlığı" sosyalizme götürebilecektir."

Burada savunulan görüşler vb. bir dizi görüş dışa karşı savunuldu ve savunulmaktadır. Genel kurul öncesi de bir dizi yazıya rastlamak mümkün bu eleştiriyi getiren yoldaş bu yazıları ya okumamış ya da okumuşsa da bir tek kelime yazmamış olması ilginçtir.

"9. Kongre sonunda yayınlanan resimli ay sayılarına baktım ve orada da "parti çizgisi utangaç ve muğlak savunulduğunu" gördük.

Bütün parti üyeleri 9. Parti Kongresinin aldığı kararları uygulamakla yükümlüdür. Alınan bu kararlar ışığında parti siyaseti uygulanmalı ve kavratılmalıdır. 9. Kongrede

alınan kararlar parti çizgisinin parçaları haline gelmiştir. Bu kararlar uygulanmak ve yaşama geçirilmek için alınmıştır. Tabi ki bu kararları yanlış bulan yoldaşlar eleştirilerini parti içinde getirecektir. Bu kararların değiştirilmesi için mücadele edeceklerdir. Ama dışa karşı her parti üyesinin görevi, parti çizgisini savunmak ve kavratmaktır."

"İşçiler, emekçiler de kendi çıkarlarını temel alarak mücadeleye atılmalı, yürüyen iktidar mücadelesinde tercih yapmamalı, egemenlerden bağımsız sınıf mücadelesi yürütmelidir…" (RA sayı… sf. 4)

"Kapitalizme, emperyalizme karşı yeni düzen ise, ancak ve ancak sosyalizmle olabilir. Sosyalizm ise, işçilerin, emekçilerin sömürü sistemine karşı devrim için mücadelesiyle, devrimle ancak mümkündür." (agd. Sf.18)

Yukarıdaki alıntıyı inceleyelim çizgimize ve programımıza uygunluğuna bakalım. "İşçiler, emekçiler …" diye devam ediyor. Demokratik Devrimi hangi sınıflarla yapacaktık? Burada yazar köylülüğü unutmaktadır. Köylülük demokratik devrimin bir parçasıdır. İşçi sınıfı köylülüğün önemli bölümüyle ittifak eder. Bütün bunlar "es" geçilmiş, peki niye? Ya da partinin bütünlüğü bozuldu mu? Bütün bunlara hayır diye yanıtlıyoruz.

Belirli ölçülerde biz diğer devrimci yapıların devrim diye öne çıktığı noktada bilinçli olarak sosyalizme vurgu yaptık, bu bizim Demokratik Devrim savunumuzu olumsuz olarak etkilemediği gibi yapılan genel kurul sonrası demokratik devrim aşamasının onaylanmasıyla sonuçlanmıştır.

Şimdi birden kalkıp bu savunuyu öne çıkarıp çizgiyi savunmuyorsunuz, muğlaksınız demenin anlamı çok çizgici olmakla bağdaşır. Yayının bir dizi makalesinde DD yapılan vurguları "es" geçmek yok saymak haksızlıktır.

"Kapitalist sistem" tespiti yanlış değil. Fakat andaki durumda faşizm çözülme sürecine girse bile devletin yapısı faşistir. Yönteme dikkat çektikten sonra, somut eleştirilerimi sıralamak istiyorum."

Yayınımızda Kuzey Kürdistan / Türkiye 'faşizm çözülme sürecine girmiştir' tespitinden sonraki süreçte bahsetmedik, bu durumu kimse eleştiri konusu yapmamıştır. Buna rağmen yayınlarımızda bir dizi faşist TC kavramı kullandık ve kullanıyoruz.

Bir bütün olarak değerlendirdiğimizde yoldaşın 'yöntem sorununuz vardır,' dese de SB yönetimi olarak yöntem sorunumuz olmadığını belirtmek istiyoruz. Bu yöndeki eleştirinin haksız olduğunu vurguluyoruz.

SB Sayı 43

Sf. 10

"Bu haklı talebin savunusunun hayat bulması için devrimle varılacak sosyalizmle mümkündür." "Bu devrimin adını niye yazmıyoruz. Bu devrimin adı Demokratik Halk Devrimi'dir."

Demek ki, devrimle dediğimizde anlaşılıyormuş ve yoldaşta anlamış. Bir dizi okurda anlamıştır. Biz utangaç bir savunuda değiliz.

Sf. 13

Dergilerde çok imla hataları, cümle düşüklükleri var. Bazı kelimeler yanlış yazılıyor. Bazı örnekler, "Üninü" doğrusu İnönü olmalı. "Bürosen"... Doğrusu Büro-Sen olmalı. "Nezlinde" nezdinde olması gerekir. "Tertip Komütesi" Tertip Komitesi olmalı. "Kuvaai demokrasi, kuvaai milli" kuva-yı şekinde yazılmalı.

Yukarıdaki örneklerinize baktık, "Üninü" cümlesi dışında bir imla hatası yok. Bizce sorun ana siteye broşür hazırlayan yoldaştan kaynaklıdır.

Sf. 14

"isimilasyon", "terhenelerinle" doğrusu asimilasyon ve teranelerinle...

'Terhenelerinle' cümlesinin 'teranelerinle' olduğunu fark etmedik bu farkı çok fazla okuyucu bizim gibi fark edememiştir.

Sf. 13

Bir çok yazıda "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" kavramı kullanılmaktadır. Lenin Ekim devrimi öncesinde yazdığı "Parti Programının Revizyonu" başlıklı makalesinde, "bir çok halde yanlış yorumlara kapı açan kendi kaderini tayin yerine daha tam bir kavram olan özgürce ayrılma hakkı"nın geçirilmesini önermektedir. Bu bağlamda kural olarak ayrılma hakkı kavramının kullanılması en doğru olandır. Propaganda ve ajitasyonda şimdiye kadar partimiz bu kavramı kullandı. Burjuvazi "kendi kaderini tayin hakkı" kavramını saptırarak kullanmaktadır. "Kendi kaderini tayin etme" yerine ayrılıp ayrı devlet kurma hakkının savunulması önemlidir."

Eğer biz ulusların 'kendi kaderini tayin' deseydik yoldaşın eleştirisi doğruydu. 'Tayini hakkı' dediğimiz noktada ister ayrılma yönünde, isterse ayrılmama yönünde tavır alır.

"Biz kendi kaderini tayin etme" demiyoruz demediğimiz yerde bunu bize mal etmesi doğru değildir. Bir dizi yerde ulusal soruna dikkat çekildiği yerde "kendi kaderini tayin" denildiği yerde Lenin bu burjuvazinin talebidir, diyor:

Devamen; *"Ulusların tam hak eşitliği; ulusların kendi kaderini tayin hakkı; tüm ulusların işçilerinin kaynaşması – Marksizmin tüm dünyanın deneyiminin ve Rusya 'nın deneyiminin işçilere öğrettiği ulusal program budur." (Ulusal ve Sömürgesel Ulusal Sorun Üzerine Lenin, İnter y. sf. 265)*

"Ayrılıp ayrı devlet kurma hakkının savunulması önemlidir." derken başka bir hataya düşmektedir. Biz sosyalistler her koşulda ayrılma hakkını savunmayız, ulusların kendi kaderini tayin hakkında özgür karar vereceği koşullarda ayrılma yerine birlikteliğini savunuruz.

Bu özgür koşullar sağlandığında Kuzey

Kürdistan proletaryası ayrılıp ayrı devlet kurmayı savunduğunda biz ayrılıktan yana tavır almayız. Bu Finlandiya'nın ayrılığında Lenin birlikten yana tavır takınır. Ayrılmadan yana tavır alan Filandiya proletaryasına "içimiz kan ağlasa da çıkan sonucu kabullenmeliyiz" der.

Sf. 17

"Tertip Komütesi adına konuşma yapanlar ağırlıklı olarak Kürtçe konuşma yaptılar. Konuşmacılarda Kürtçe konuşma yaptılar. Konuşmacılarda Kürtçe konuşma yaptılar ve ardından Türkçe konuşma yaptılar."

"Komüte" kelimesi yer yer böyle kullanılmakta yer yer de "komite" olarak kullanılmaktadır. Cümle düşüklüğü vardır, dikkat çektiği yer de haklıdır.

Sf. 17

SB Yazı Kurulu haber yazısındaki cümle düşüklüklerini düzeltebilirdi. Ayrıca "en az 10 isyan" değil, Kürt isyanlarının sayısı daha fazladır.

Burada yoldaşların verdiği bilgi için teşekkür ediyoruz. Alıntılanan yerde Sevahir Bayındır 10 isyan demekte yanlışlığı ve doğruluğu onu bağlamaktadır.

Gelinen yerde yukarıda saydığınız isyanların ne kadar isyan olduğu tartışılmaktadır. Biz sosyalistler veriler üzerinden konuşmalıyız, isyan deyip, kahramanlık methiyeleri yazmayalım. Bugünlerde 'Dersim isyanı' isyan mı, değil mi tartışmaları var.

Bu noktada yeni tartışmalar başlamıştır.

Bu bir katliamdı ve isyan değildi. Bu noktada ne kadar örgütlüydü, isyanda silahlı güç ne durumdaydı? vb. bir dizi bilgi ve belgeden yoksunuz ama buna rağmen isyan demekteyiz, bu ne kadar doğrudur, daha dikkatli olmalıyız.

Veriler varsa daha somut ortaya koyup onun üzerinden değerlendirme yapmakta yarar vardır. Bu isyanlarda devletin bilinçli tarih çarpıtıcılığı yaptığı yönünde görüşler oluşmuş durumda ve bize düşen de bilgi ve belgeler üzerinden olayları değerlendirmektir.

Sf. 23

"5751 rakamı yanlış yazılmıştır. Doğru rakam 57 olması gerekir."

Bizdeki yayına baktığımızda "57-51 üç gün sonra yapılan açıklamaya göre 41 kişinin öldüğü" bu durum yine bizden kaynaklı değil yüklemeyi yapan site yöneticisinin eksiklikleridir.

Sf. 23 "... Şentaş şirketine bağlı kömür madenine saat 16.0024.00 vardiyasında..."16-24 vardiyası olması gerekir.

16.00-24.00 olarak yazılı bu hata da bize ait değildir.

Sf. 25

Hrant'la ilgili yazı... *"Yaklaşık olarak 10 kişi soğuk ve yağış demeden gelmişlerdi..."* 10 kişi değil 10 bin kişi denilmek isteniliyor.

Buradaki hata bize ait 10 kişi değil 10 bin

kişi olmalıdır. Yazı orjinalinde 10 bin kişi geçmektedir. Broşür hazırlığında bin sayısı silinmiştir.

Sf. 30

Newroz bildirisi... *"Bu bayram Orta Asya halklarının değil, Orta Doğu halklarının bayramıdır."*

Buradaki tespite katılıyoruz.

SB Sayı 44

"30 milyon yurtaşımızı yitirdik..." Burada bahsettiğiniz 30 milyon bizdeki yayında yine yoktur. Bizde 30 bin olarak görülmektedir.

Sf. 16

Adana'da 1 Mayıs başlıklı yazı

"Ardından iki Tekel işçilerini temsilen iki kişi konuşma yaptı."

Ardından sonra yazılan iki kelimesi fazla. Ardından Tekel işçilerini temsilen iki kişi konuşma yaptı.

"... kalın harflerle yazıldığı kuşların kullanılmamasının.." Kuşların değil kuşlama olması gerekir.

"Arabistan bölgesi ve Kuzey Kürdistan'da örgütlü Bolşevik Partisi Partiya Bolşevik saflarında mücadele hattını örmeliyiz."

"Parti ismi önce Türkçe sonra Kürtçe arka arkaya yazılmış. "Kuzey Kürdistan'da örgütlü" cümlesi de yanlış. Örgütlü kelimesini yazmaya gerek yok. Çünkü bu gerçek durumu yansıtan bir şey değil. Örgütlenmeye çalışıyoruz. Gerçek durum bu. Kuzey Kürdistan'da örgütlü de olsak, propaganda ve ajitasyon yazılarında "örgütlü" kelimesini yazmanın gerekli olmadığını düşünüyorum."

"KK örgütlü cümlesi yanlıştır." Buradaki yaklaşımınızı da biz yanlış buluyoruz. Partinin tüzüğünde bu konuda alınan kararları aşağıya aldık.

"4. BÖLGE PARTİLERİ

BOLŞEVİK PARTİ (Kuzey Kürdistan Türkiye), "ulusal bölgeler"de (ülkeler) bölgenin özelliklerini dikkate alan ayrı partiler biçiminde örgütlenir.

Bugünkü şartlarda bu, Kuzey Kürdistan'da Bolşevik Parti (Kuzey Kürdistan)'ın; Türkiye'de Bolşevik Parti (Türkiye)'nin örgütleneceği anlamına gelir. (16)

Sözkonusu ülke partileri (bölgesel partiler), çalışma yaptıkları bölgede yaşayan tüm milliyetlerden komünistleri kendi çatısı altında örgütler.

Sözkonusu ülke partileri (bölgesel partiler), çalıştıkları alanda, merkezi partinin (BP/KK-T'nin) programını hayata geçirme yükümlülüğüne sahiptir. Kendi bölgeleriyle (ülkeleriyle) ilgili tüm sorunlarda, merkezi birleşik parti programı çerçevesinde özerktirler. Sözkonusu partilerin merkezleri, başlangıçta doğrudan doğruya merkezi birleşik parti, yani BP/KK-T Merkez Komitesi'ne bağlı olarak oluşturulur."

Buradan bizim anladığımız örgütlü gü-

cün sayısal verisi değil, onu örgütlü kılan ilkeleri ve ulaşmak istediği amaç belirler. Partinin bir çatısı vardır, çatının her güç verip programını ve tüzüğünü kabul eden örgütlüdür.

Birleşik bir parti çatısı altında olsa da bu seksiyon bir örgütlenmedir, özerktir. Gücünden bağımsız olarak örgütlü olduğunu düşünüyoruz.

"Örgütlüdür", demenin önemi vurgu yapmak içindir. Örgütlü şu parti demenin ne sakıncası vardır? Eğer parti olmadığını düşünüyorsa yoldaş bunu belirtmelidir.

Sf 20

İK ile ilgili yazı... *"Biji Serok İbrahim Kaypakkaya" bu slogan yanlıştır.*"

Biz bu sloganı 'yaşasın önderimiz İbrahim Kaypakkaya' olarak yazdık. Bundan şu sonuç çıkıyorsa; 'Yaşasın Başkan İK' o zaman haklısınız ve kullanmayalım. Proletarya sınıfının önderi mücadelemizde yaşıyor vb. sloganları Kürtçe yazıp geliştirmek hepimizin görevdir. Biz şimdilik bu kadarını beceriyoruz.

Sf. 23

".. Arap ulusal sorunu biz Bolşevikler açısından bugün artık teorik düzlemde çözülmüş ve bir program temelinde ortaya konulmuştur."

"Burada yapılan tespitler çok iddialıdır. Partimiz geneli alındığında, Arap ulusu hakkında yeterli bir araştırma yapmadan 9. Kongre'de, Arapların bir ulus olduğu kararını almıştır. Alınan bu karar gereği parti basınında Arapların bir ulus olduğu propagandası yapılmaktadır. Yeterli yapılmayan bir şeyin "teorik düzlemde çözüldüğü" şeklinde bir tespit yapmak doğru değildir. YK toplantı sonuçlarında verilen bilgiye göre, Arap ulusu hakkında araştırma yapmak üzere kimi yoldaşlara görev verilmiştir. Bundan dolayı parti basınında yapılmayan bir şeyin yapılmış gibi gösterilmesi ve yazılması doğru değildir."

Bu yazı bir okuyucu yazısıdır, bu yönüyle bakmanız gerekir. Okuyucuların kimi görüşleri genelin görüşü gibi yansıtılamaz.

Arapların bir ulus olduğu yönündeki kanat genel kurulun da kanaatidir ve buna rağmen yine de Arap ulusuyla ilgili araştırma görevi verilmiştir. Programda 'Antakya Arabistan Bölgesi' olarak kabul görmüştür. Teorik olarak kabul edildiğini belirtmiş olması doğrudur.

"Bu eleştirileri dikkate alacağınızı ve gelecek dönemde daha iyi bir derginin çıkarılması için gereken dikkati göstereceğinizi umuyorum."

Sizin yazınızı yayınlayarak ve cevap vererek bu noktada herkesin eleştiri ve önerilerini dikkate alacağımızı ve yazılara yer vereceğimize emin olun.

Sonsöz, alıntılarınızın sayfaları bizdeki sayfaları tutmuyor.

Bizden de yoldaşça selamlar...

Sb… a., Ekim 2010

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA Bİ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

HAK VERİLMEZ ALINIR, ZAFER SOKAKTA KAZANILIR! 4-C KÖLELİK YASASINA HAYIR!

TEKEL İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR! YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİK DAYANIŞMA VE MÜCADELESİ!

AMOR: 45 · PAYİZA WERTÊNE 2010 · BIHA: 3 YTL